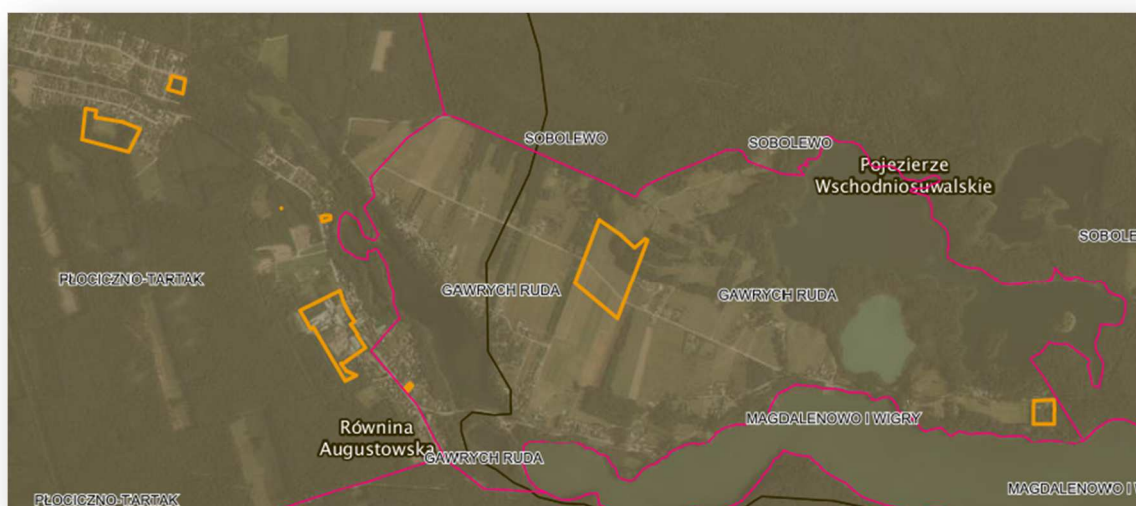

WÓJT GMINY SUWAŁKI

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI OBRĘBU GEODEZYJNEGO PŁOCICZNO – TARTAK I GAWRYCH RUDA W GMINIE SUWAŁKI

WYNIKAJĄCA ZE STRATEGICZNEJ OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracowała: Alicja Jaworowska - Jurewicz

A. Jaworowska

Suwałki, 2022 r.

Spis treści:

1. **Informacje** o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami
 - 1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania
 - 1.2. Cel prognozy
2. **Charakterystyka** podstawowych ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
3. **Informacje o metodach** zastosowanych przy sporządzaniu prognozy
4. **Propozycje** dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania
5. **Transgraniczne** oddziaływanie na środowisko
6. **Istniejący stan środowiska** oraz potencjalne zmiany jego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - 6.1. Walory zasobowo-użytkowe środowiska przyrodniczego
 - 6.2. Procesy przyrodnicze i powiązania przyrodnicze obszaru planu z otoczeniem;
 - 6.3. Diagnoza stanu antropizacji środowiska przyrodniczego
 - 6.4. Obszary objęte ochroną prawną
 - 6.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku brak realizacji przedsięwzięcia
7. **Stan środowiska** na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem
8. **Istniejące problemy ochrony środowiska** istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
9. **Cele ochrony środowiska** ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu
 - 9.1. Zagrożenia przyrodnicze
10. **Przewidywane znaczące oddziaływania**, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru na środowisko
 - 10.1. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska
 - 10.2. Różnorodność biologiczna
 - 10.3. Ludzie
 - 10.4. Zwierzęta i roślinność
 - 10.5. Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - 10.6. Krajobraz i powierzchnia ziemi
 - 10.7. Wody powierzchniowe i wody podziemne
 - 10.8. Zasoby naturalne
 - 10.9. Zabytki i dobra materialne
 - 10.10. Obszary Natura 2000 i parku narodowego
 - 10.11. Uwarunkowania ochrony środowiska kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego
 - 10.12. Potencjalne zagrożenia środowiska przyrodniczego wynikające z realizacji projektu planu
 - 10.13. Oddziaływanie MPZP poza obszarami opracowania
11. **Rozwiązania mające na celu zapobiegania**, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oaz integralność tego obszaru
12. **Rozwiązania alternatywne** do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy
13. **Opis przewidywanych metod** i częstotliwość monitoringu w przypadku znaczącego wpływu na środowisko, spowodowanego realizacją planu
14. **Streszczenie** w języku niespecjalistycznym

Oświadczenie

Załączniki do prognozy

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

1.1. Podstawa prawna i zakres opracowania

Podstawę prawną wykonania prognozy stanowi:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

- art. 17, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

- uchwała Nr XXXIII/342/21 rady Gminy Suwałki z dnia 28 września 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda w Gminie Suwałki.

-projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ww terenów.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy został uzgodniony przez:

- Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Białymstoku Wydział Spraw Terenowych I w Suwałkach pismem z dnia 10 grudnia 2021 r., znak: WSTI.411.1.36.2021.DKV;

- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suwałkach pismem z dnia 01 grudnia 2021 r., znak: NZ.0523.26.2021.

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje następujące, podstawowe zagadnienia:

- diagnozę stanu środowiska przyrodniczego obszaru zmian studium i jego otoczenia;
- określenie i ocenę skutków wpływu realizacji ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego we wzajemnym ich powiązaniu oraz na jakość życia i zdrowie ludzi,
- określa i ocenia skutki wpływu realizacji ustaleń planu według charakteru ich oddziaływania na środowisko;
- uwarunkowania ochrony środowiska kulturowego i zabytków;
- ocenę zgodności ustaleń planu z opracowaniem ekofizjograficznym i programem ochrony środowiska;
- sposoby minimalizacji negatywnego wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy i o przewidywanych metodach analizy realizacji projektowanego dokumentu;
- syntezę, streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Zgodnie z art.51 ustaloną Ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko :

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie w języku niespecjalistycznym;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania pracy prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2. Cel prognozy

Niniejsza prognoza odnosi się do projektu „**Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda w gminie Suwałki**”.

Celem prognozy jest określenie wpływu na środowisko (rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi:

- skutków wynikających z przeznaczenia terenu,
- skutków realizacji projektu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska.

Prognoza ocenia stan i funkcjonowanie środowiska,

- zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska,

-ocenia zagrożenia dla środowiska i zmiany w krajobrazie.

2.Charakterystyka podstawowych ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego

Podstawą ustaleń miejscowego planu jest zasada zrównoważonego rozwoju, przez którą rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **MN**;
- 2) teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **U**;
- 3) teren zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **P**;
- 4) tereny zabudowy zagrodowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **RM**;
- 5) teren sportu i rekreacji, oznaczony na rysunku planu symbolem **UT**;
- 6) tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem **R**;
- 7) tereny leśne, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZL**;
- 8) teren gminnej drogi publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KD**;
- 9) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDW**.

USTALENIA SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE TERENÓW WYRÓŻNIONYCH W PLANIE

Ustala się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolami **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN**

- 1) przeznaczenie podstawowe: budynki mieszkalne jednorodzinne, budynki i budowle pomocnicze oraz urządzenia komunikacji wewnętrznej i urządzenia infrastruktury techniczne;
- 2) w zakresie przeznaczenia dopuszczalnego w budynku mieszkalnym jednorodzinny mogą wystąpić usługi nieuciążliwe wbudowane, stanowiące do 30% powierzchni użytkowej budynku. Dopuszcza się lokalizowanie usług nieuciążliwych w budynkach pomocniczych.
- 3) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej od 50 - 70%;

Ustala się teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **1U**

1) przeznaczenie podstawowe: budynek usługowy w zakresie usług: handlu o powierzchni sprzedaży poniżej 2000 m², turystyki, gastronomii, nauki, edukacji, zdrowia i pomocy społecznej, sportu i rekreacji, kultury, rozrywki, bezpieczeństwa i porządku publicznego, biurowy, administracyjny oraz budynki i budowle pomocnicze wraz z urządzeniami komunikacji wewnętrznej i urządzeniami infrastruktury technicznej;

2) uciążliwość związana z usługą nie może wykraczać poza granice działek, na których prowadzona jest działalność.

- 3) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 10%;

Ustala się teren zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1P

1) przeznaczenie podstawowe: obiekty i urządzenia związane z produkcją, składowaniem i magazynowaniem oraz usługami związanymi z ich sprzedażą lub przechowywaniem, obiekty zaplecza technicznego, socjalnego, gospodarczego, administracji, budynki garażowe, wiaty gospodarcze;

2) przeznaczenie dopuszczalne: zabudowa handlowa o powierzchni sprzedaży poniżej 2000 m² wraz z budynkami i budowlami pomocniczymi, obiekty sportu i rekreacji, drogi dojazdowe wewnętrzne i parkingi, niezbędne sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.

3) teren oznaczony symbolem 1P częściowo położony jest w strefie ochrony sanitarnej istniejącego cmentarza o szerokości 50 m. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić od 150 m; jeżeli odległość tą można zmniejszyć do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociagową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

4) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 20%;

Ustala się teren zabudowy zagrodowej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1RM

1) przeznaczenie podstawowe: budynki mieszkalne, budynki i budowle pomocnicze oraz urządzenia infrastruktury technicznej;

2) przeznaczenie dopuszczalne: budowle rolnicze, piwnice ziemne, powierzchniowe formy zagospodarowania terenów np. zbiorniki, stawy wraz z niezbędnymi urządzeniami wodnymi

3) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 40%;

Ustala się teren sportu i rekreacji, oznaczony symbolem: 1UT

1) realizację terenowych urządzeń sportowych i rekreacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną;

2) dopuszcza się lokalizację budowli pomocniczych oraz małej architektury dla zaspokojenia potrzeb użytkowników przyległych terenów mieszkaniowych;

3) minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej – 80%;

Ustala się tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1R, 2R, 3R, 4R

1) przeznaczenie podstawowe: tereny rolnicze, stanowiące grunt rolny w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w skład, którego wchodzi grunty określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne, pod stawami rybnymi i innymi zbiornikami wodnymi, służącymi wyłącznie dla potrzeb rolnictwa pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, w tym również pod pasami przeciwwietrznymi i urządzeniami przeciwozyjnymi, pod urządzeniami: melioracji wodnych, przeciwpowodziowych i przeciwpożarowych, zaopatrzenia rolnictwa w wodę,

kanalizacji, utylizacji ścieków i odpadów dla potrzeb rolnictwa i mieszkańców wsi, torfowisk i oczek wodnych, pod drogami dojazdowymi do gruntów rolnych;

2) Na terenie oznaczonym symbolem 1R dopuszcza się zabudowę zagrodową.

Ustala się teren leśny, oznaczony na rysunku planu symbolem **1ZL**

1) przeznaczenie podstawowe: tereny leśne;

Ustala się teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem **1KD, 2KD, 3KD**;

W granicach pasa drogowego ustala się możliwość realizacji:

1) zjazdów na przyległe drogi i tereny;

2) infrastruktury technicznej;

3) obiektów budowlanych i urządzeń drogowych związanych z potrzebami zarządzania drogą lub potrzebami ruchu drogowego;

4) w zależności od potrzeb ścieżkę rowerową, pieszo-rowerową, obiekty i urządzenia małej architektury oraz urządzenia służące utrzymaniu porządku;

5) oświetlenia, chodników, pasów zieleni izolacyjnej.

Ustala się tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku planu symbolami **1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW**;

Ustala się w zależności od potrzeb ścieżkę rowerową, pieszo-rowerową, obiekty i urządzenia małej architektury oraz urządzenia służące utrzymaniu porządku, oświetlenie, chodniki, pasy zieleni izolacyjnej.

ZASADY MODERNIZACJI, ROZBUDOWY I BUDOWY SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ:

Adaptuje się przebiegi istniejących sieci infrastruktury technicznej oraz dopuszcza się ich rozbudowę, przebudowę (w tym np. przewodów i urządzeń sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej, gazowej, telefonicznej, teleinformatycznej itp.) w granicach opracowania niniejszego planu. Na rysunku planu oznaczono infrastrukturę techniczną określającą zasady uzbrojenia terenu.

Budowa, przebudowa, rozbudowa oraz podłączenie do sieci infrastruktury technicznej są możliwe na podstawie niniejszego planu, w oparciu o warunki techniczne wydane przez administratora sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla terenów bez dostępu do sieci infrastruktury technicznej, dopuszcza się rozwiązania indywidualne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zasady usuwania odpadów określają przepisy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

1) zaopatrzenie w wodę dla potrzeb socjalno-bytowych i gospodarczych poprzez indywidualne przyłącza do sieci wodociągowej;

2) przewiduje się rozbudowę sieci wodociągowej z postulowaną lokalizacją przebiegu w liniach rozgraniczających dróg z włączeniem do sieci istniejącej;

3) zakazuje się budowy indywidualnych ujęć wody.

W zakresie odprowadzania ścieków bytowych, komunalnych lub przemysłowych ustala się:

1) usuwanie nieczystości płynnych do sieci kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej wybudowania do instalacji indywidualnych t.j. oczyszczalni ścieków, szczelnych zbiorników;

2) zakaz odprowadzania oczyszczonych i nieoczyszczonych ścieków na tereny znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się ogrzewanie budynków w oparciu o własne, indywidualne źródła ciepła, spełniające wymagania przepisów odrębnych w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Dopuszcza się montaż na dachach i elewacjach budynków urządzeń i innych elementów infrastruktury związanych z konwersją energii promieniowania słonecznego na ciepło lub energię elektryczną (np. ogniwa fotowoltaiczne i kolektory słoneczne).

W zakresie odprowadzania wód opadowych ustala się:

1) objęcie systemami odprowadzającymi wody opadowe i roztopowe terenów zabudowanych i utwardzonych;

2) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na teren własnych nieruchomości inwestora;

3) usunięcie z wód opadowych i roztopowych substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do odbiornika, za pomocą urządzeń do podczyszczania, zlokalizowanych na terenie własnym inwestora;

4) utwardzenie i skanalizowanie terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami.

3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W prognozie zastosowano następujące metody prognozowania:

- analogii środowiskowych,
- diagnozy stanu środowiska na podstawie kartowania,
- wizualizacji fotograficznej,
- analiz kartograficznych,
- indukcyjno – opisową.

Istotną częścią wykonania prognozy, stanowią prace terenowe, inwentaryzacja terenu, wizualizacja fotograficzna i kartograficzna. Na podstawie tych prac powstaje diagnoza środowiska przyrodniczego. Kolejnym etapem są prace kameralne przy zastosowaniu analogii środowiskowych, analiz kartograficznych oraz zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej.

Prognozę wykonano zgodnie z art. 51 i 52 Ustawy z dnia 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przyjmując ekstrapolacje wiedzy, każda prognoza jest tylko prawdopodobna a nie pewna, im dłuższy okres czasu tym prawdopodobieństwo się zmniejsza.

Prognozę sporządzono na podstawie analizy m. in. następujących materiałów:

- Opracowania ekofizjograficznego podstawowego dla obrębu geodezyjnego Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda w gminie Suwałki, 2022 r.;
- Programu Ochrony Środowiska Gminy Suwałki;
- Program ochrony środowiska powiatu suwalskiego na lata 2021 – 2024;
- Informacji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatów: suwalskiego grodzkiego i suwalskiego ziemskiego w 2016 roku ;
- Stan Środowiska w Województwie Podlaskim Raport 2020 r.;
- Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego;

- Programu Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego;
- Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego 2030;
- Polityki Ekologicznej Państwa 2030;
- Strategicznego Planu Adaptacji dla Sektorów i Obszarów Wrażliwych na Zmiany Klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;
- Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 Października 2000 r. ustanawiającej Ramy Wspólnotowego Działania w Dziedzinie Polityki Wodnej tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Suwałki;
- Zarządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zadań ochronnych dla Wigierskiego Parku Narodowego na lata 2022 – 2023;
- Projektu Planu Ochrony dla Wigierskiego Parku Narodowego;
- Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022;
- Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych;
- Programu Ochrony Powietrza dla strefy Podlaskiej.

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Celem prognozy jest określenie wpływu na środowisko:

- skutków wynikających z przeznaczenia terenu,
- skutków realizacji projektu planu na poszczególne komponenty środowiska.

Prognoza ocenia stan i funkcjonowanie środowiska:

- ocenia rozwiązania przestrzenne projektu dokumentu z istniejącymi uwarunkowaniami,
- zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska,
- ocenia zagrożenia dla środowiska i zmiany w krajobrazie.

Ze względu na wielkość, czas funkcjonowania i ewentualną szkodliwość przewidywanych inwestycji według ustaleń dokumentu nie przewiduje się monitorowania. Przy ewentualnych zaobserwowanych negatywnych skutkach zaobserwowanych przez inwestora lub osoby postronne, monitorowaniem zajmą się odpowiednie służby gminne, służby WPN.

5. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Niewielka skala przedsięwzięcia oraz brak negatywnego wpływu na środowisko nie będzie powodowało negatywnych transgranicznych oddziaływań na środowisko kraju ościennego – Litwy.

6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany jego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Teren przyszłego planu wg regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1998) położony jest w makroregionie Pojezierza Litewskiego w mezoregionie Równiny Augustowskiej i Pojezierza Wschodniosuwalskiego (ryc.1).

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc. 1 Położenie obszaru objętego planem zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Płociczno-Tartak i Gawrych Ruda w Gminie Suwałki na tle mezoregionów fizycznogeograficznych.

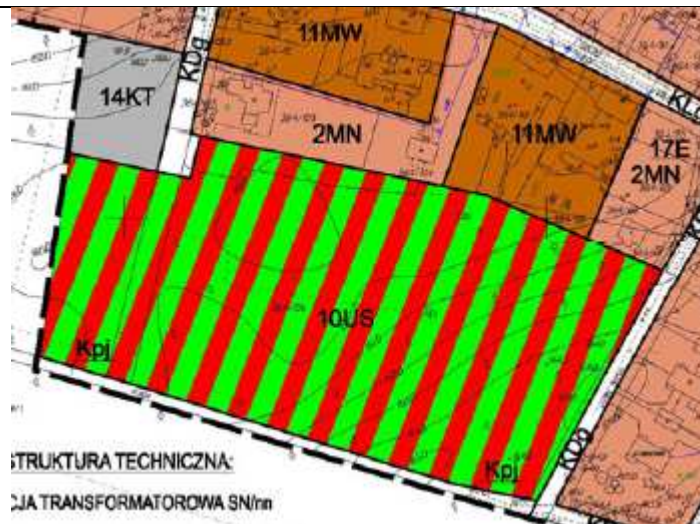
Równina Augustowska jest obszarem sandrowym, rozpościerającym się od okolic Suwałk po okolice Augustowa (i dalej na wschód, poza granicami Polski). Powierzchnia Równiny Augustowskiej obniża się w kierunku wschodnim od około 190 m n.p.m. w okolicach Suwałk do około 120 m n.p.m. w rejonie granicy kraju. Powierzchnię sandru urozmaicają liczne misy wytopiskowe jezior. Przeważającą część równiny zajmuje Puszcza Augustowska.

Pojezierze Wschodniosuwalskie jest wysoczyzną morenową falistą z licznymi wzgórzami i zagłębieniami. Od doliny Czarnej Hańczy oddziela ją stroma krawędź o wysokości 15 m. Rzędne wysokościowe w obrębie wysoczyzny dochodzą do 249,5 m n.p.m. wzgórza morenowe osiągają wysokość od 3 do 30 m. Zagłębienia, o głębokości do 8 m, przeważnie zajęte są przez jeziora i torfowiska.

Teren opracowania położony jest w obrębach geodezyjnych Płociczno-Tartak i Gawrych Ruda (ryc.1). Obszar planu składa się z siedmiu fragmentów. Cztery fragmenty opracowania położone są na gruntach wsi Płociczno-Tartak i trzy części na gruntach wsi Gawrych Ruda.

Wszystkie badane tereny położone są w istniejących czterech mpzp:.

Teren 1 i 2 - mpzp części wsi Płociczno-Tartak w gminie Suwałki (Uchwała nr XVIII/184/08 Rady Gminy Suwałki z dnia 17 października 2008 r.)

Teren 1 – 10US -przeznaczenie podstawowe – publiczny teren usług sportowych i wypoczynkowych, przewiduje się realizację zabudowy służącej prawidłowemu funkcjonowaniu terenu zgodnie z przeznaczeniem - obiektów użyteczności publicznej np.: dom kultury, świetlica środowiskowa, gastronomia oraz obiektów i urządzeń sportowych i sanitarnych;

14KT – tereny komunikacji ogólnodostępnej – parkingów;

Kpj – drogi gospodarcze i ciągi komunikacyjne pieszo-jezdne;

KDg – drogi gminne – dojazdowe.

Teren położony w głębi wsi za zabudową mieszkaniową, wzdłuż drogi lokalnej, teren zadrzewiony na granicy z lasami, częściowo wykorzystywany jest jako boisko sportowe

Teren 3 położony przy drodze powiatowej nr 1150B, teren zabudowany

Teren 4 – po części położony poza planem, po części w mpzp oznaczony jest jako **10P-ZI** – teren składów i magazynów z zielenią towarzyszącą, w zakresie przeznaczenia podstawowego na terenie 10P-ZI ustala się utrzymanie istniejącego sposobu użytkowania terenu jako tereny składów i magazynów, na których przewiduje się utrzymanie i realizację budynków i budowli magazynowych, magazynowych, budynków i budowli pomocniczych oraz urządzeń komunikacji wewnętrznej i urządzeń infrastruktury technicznej i technologicznej związanych z istniejącym zakładem tartaku.

Na terenie 10P-ZI nie przewiduje się realizacji nowych obiektów mogących oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych (z wyjątkiem infrastruktury technicznej). W zakresie przeznaczenia dopuszczalnego ustala się możliwość realizacji budynków usługowych związanych z przeznaczeniem podstawowym (handel o powierzchni sprzedażowej do 2000 m², zaplecze socjalno – administracyjne, budynki pomocnicze dozoru technicznego). Uciążliwość związana z przeznaczeniem terenu nie może wykraczać poza granice działek, na których prowadzona jest działalność.

15KZp – teren drogi publicznej w ciągu drogi powiatowej nr 1150B.

20Kpj – teren ciągu pieszo-jezdnego

Teren znajduje się częściowo w strefie ochrony sanitarnej istniejącego cmentarza.

Teren 4 w całości, położony przy drodze powiatowej nr 1150B w bezpośrednim sąsiedztwie lasów i cmentarza, teren przemysłowy po byłym tartaku, teren znajduje się częściowo w strefie ochrony sanitarnej istniejącego cmentarza. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone

Teren 5, 6 położony jest w mpzp części wsi Gawrych Ruda w gminie Suwałki (uchwała nr XXXVII/323/06 Rady Gminy Suwałki z dnia 29 września 2006 r.

Teren 5 – 2U - tereny usług handlowych i gastronomicznych.

Teren 5 położony przy drodze powiatowej nr 1150B i drodze lokalnej, teren zabudowany

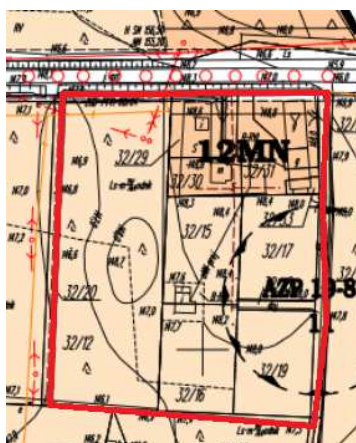

Teren 6 – **13R** – przeznaczenie podstawowe: tereny upraw polowych, użytków zielonych, stawów, łąk i łąk, łąk i dojazdów gospodarczych; teren wyłączony z zabudowy **11ZL** - przeznaczenie podstawowe - tereny istniejących lasów na skarpach i nieużytkach oraz zadrzewień, zalesień i zakrzaczeń, pozostają w dotychczasowym sposobie użytkowania.
Ważny element kształtowania krajobrazu i mikroklimatu wsi.

Teren 6 położony po obu stronach drogi gminnej nr 102031B, teren pól uprawnych i po części lasów

Teren 7 położony jest w mpzp części wsi Gawrych Ruda w gminie Suwałki (uchwała nr XXXVII/322/06 Rady Gminy Suwałki z dnia 29 września 2006 r.

Teren 7 – 12MN – przeznaczenie podstawowe: istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa,

14R - przeznaczenie podstawowe – istniejące tereny upraw polowych, użytków zielonych i dróg dojazdowych.

Teren 7 położony przy drodze powiatowej nr 1150B, teren zabudowany, zagospodarowany, zadrzewiony, część terenu znajduje się w strefie ochronnej jeziora Wigry

Cały obszar opracowania położony jest na terenach chronionych:

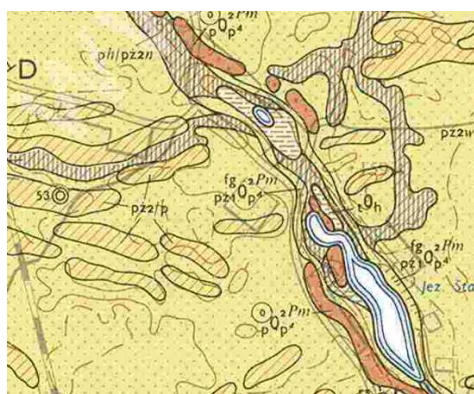
- Wigierskiego Parku Narodowego wraz z otuliną,
- obszary Natura 2000 Ostoja Augustowska i Ostoja Wigierska oraz obszar Natura 2000 Puszcza Augustowska,
- OCHK „Puszcza i Jeziora Augustowskie”.

Środowisko abiotyczne

(opracowano na podstawie Objaśnień do mapy geośrodowiskowej Polski, Arkusz Suwałki i Arkusz Krasnopol)

Rzeźba terenu

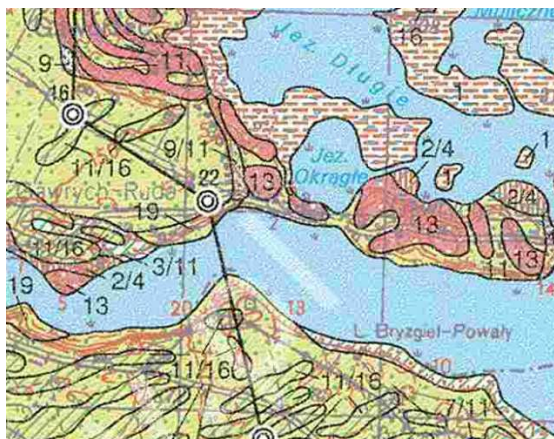
Na badanym terenie występują dwa typy geomorfologiczne, uwarunkowane budową geologiczną. Jest to równina sandrowa zbudowana z piasków, pisków ze żwirami i żwirów wodnolodowcowych oraz piasków, piasków ze żwirami i głazów ozów a także mułków i piasków ze żwirami kemów (ryc. 2, 3).

Źródło: <http://baza.pgi.gov.pl>

Ryc.2 Położenie części terenu opracowania nr 1 na szczegółowej mapie geologicznej Polski (arkusz nr 108 Suwałki N-34-70-D)

 piaski, piaski ze żwirami i żwirów wodnolodowcowe, piaski, piaski ze żwirami i głazy ozów

Źródło: <http://baza.pgi.gov.pl>

Ryc.3 Położenie terenu opracowania nr 2 na szczegółowej mapie geologicznej Polski (arkusz nr 109 Krasnopol N-34-71-C)

- 11 piaski, piaski ze żwirami, żwiry i głaziki wodnolodowcowe
- 13 mułki i piaski ze żwirami kemów
- 16 piaski i żwiry z głazami moren czołowych, moren wyciśnięcia i moren martwego lodu

Dominują obszary płaskie, o spadkach mniejszych niż 5% i o małych deniwelacjach, miejscami występują znaczne nierówności, poza planem.

Pod względem geologicznym badany teren położony jest na łagodnym skłonie prekambryjskie platformy wschodnioeuropejskiej i w całości leży w obrębie wyniesienia mazursko-suwańskiego. Podłoże krystaliczne znajduje się tutaj na głębokości około 600 m jest zbudowane ze skał proterozoicznych – granitów i kwarcytów. Bezpośrednio na skałach krystalicznych zalegają utwory mezozoiczne (wapienie, piaskowce i mułowce triasu; wapienie, margle i piaskowce jury oraz margle kredowe) przykryte utworami trzeciorzędowymi (paleogen) i czwartorzędowymi.

Na łagodnie nachylonej w kierunku północno-zachodnim powierzchni utworów kredowo-trzeciorzędowych zalegają osady czwartorzędowe o maksymalnej miąższości 215,4 m. Reprezentowane są one przez poziomy glin zwałowych, porozielniane seriami osadów wodnolodowcowych, wodnomorenowych, zastoiskowych i rzecznych. W profilu utworów czwartorzędowych występują osady związane ze zlodowaczeniami południowopolskimi, środkowopolskimi i północnopolskimi.

Obszar występowania piaszczysto-żwirowych osadów wodnolodowcowych w środkowej zwany jest sandrem suwańsko-augustowskim. Dolne warstwy sandru związane są ze zlodowaczeniami środkowopolskimi, składają się z piasków drobno- i średnioziarnistych, żwirów z piaskami i otoczkami. Osiągają one miąższość do 26 m. Na tych osadach zalegają piaski i żwiry wodnolodowcowe o miąższości do 13 m powstałe w czasie zlodowaceń północnopolskich. Na warstwy te składają się piaski ze żwirami, żwiry z piaskami i otoczkami oraz głazami. W obrębie sandru suwańsko-augustowskiego udokumentowano kilkadziesiąt złóż kruszywa piaszczysto-żwirowego i żwirowego.

Kemy na omawianym obszarze są przeważnie limnoglacialne (wody stojące), zbudowane z warstwowanych poziomo piasków drobnoziarnistych, pyłowatych i mułków szarych. Miejscami na zboczach kemy są przykryte płatami silnie piaszczystych glin w sphywach o miąższości 2–3 m.

Od schyłku plejstocenu aż po czasy współczesne powstają piaski i gliny deluwialne występujące na zboczach i krawędziach form wyniesionych. Tworzą się także piaski pyłowate rezydualne oraz piaski stożków napływowych. Wspomniane osady nie

odgrywają ważnej roli w budowie i wyglądzie powierzchni opisywanego obszaru. Z sedymentacją holoceńską związane są piaski i żwiry rzeczne tarasów zalewowych, piaski humusowe i namuły piaszczyste oraz torfy i namuły torfiaste. Piaski i żwiry rzeczne budują taras zalewowy w dolinach rzek. Są to piaski drobnoziarniste z domieszką piasków różnoziarnistych. Ich miąższość nie przekracza 2m. Piaski humusowe i namuły piaszczyste występują w dnach dolin rzecznych, w dolinach cieków i strug oraz miejscami w zagłębieniach bezodpływowych. Są to przeważnie piaski drobnoziarniste i pylaste, mułkowate z dużą domieszką części organicznych. Namuły przypominają silnie piaszczyste torfy. Miąższość tych osadów nie przekracza 1,5 m. Na ukształtowanie współczesnej rzeźby omawianego obszaru największy wpływ miały: akumulacyjna i zaburzająca działalność lądolodów oraz akumulacyjna i erozyjna działalność wód fluwioglacjalnych. Mniejszy wpływ wywarła akumulacyjna działalność wód zastoiskowych oraz ukształtowanie i budowa starszego podłoża.

Wody powierzchniowe

Badany teren w całości położony jest w zlewni Czarnej Hańczy, należącej do dorzecza Niemna.

Obszar planu położony jest na dwóch jednolitych częściach wód powierzchniowych (JCWP) (ryc.4):

- **RW8000186432** Dopływ z jeziora Staw Wigierski, potok nizinny żwirowy, stan dobry, niezagrożona utrzymanie obecnego stanu ekologicznego wód
- **RW8000256439** Jezioro Wigry, cieki łączące jeziora, stan dobry, zagrożona utrzymanie obecnego stanu ekologicznego wód-derogacja wpływ działalności antropogenicznej na stan JCWP generuje konieczność przesunięcia w czasie osiągnięcia celów środowiskowych

Ryc.4 Położenie terenu planu na tle zlewni JCWP

Cały teren położony jest na obszarze zwanym grupą jezior wigierskich. Grupę „jezior wigierskich” tworzą Wigry wraz z okolicznymi jeziorami, sucharami i jeziorami stawowymi (24 zbiorników wodnych). Dwanaście z nich (Białe Wigierskie, Długie Wigierskie, Staw, Krusznik, Muliczne, Leszczewek, Okrągłe, Czarne k. Bryzga, Postaw, Klonek, Wygorzele, Rzepiskowe) ma wspólny z jez. Wigry poziom wody (131,9 m n.p.m) i przeważnie łączy się z nim przesmykami, strugami bądź kanałami. Z grupy jezior wigierskich poza granicami Parku leży jedynie Staw Wigierski.

Na podstawie operatu wodnego do planu ochrony WPN, jezioro Wigry reprezentuje pod względem hydrochemicznym mało przekształcony akwen wód mezotroficznych, a

pojawiające się zanieczyszczenia są w znacznym stopniu neutralizowane przez wewnętrzny, kompensacyjny system geochemiczny. Należy do jezior holomiktycznych (mieszanych do dna) oraz dymiktycznych (dwukrotnie mieszanych wiosną i jesienią). Analizowane przez WIOŚ (2011 rok) w wodach jeziora Wigry substancje priorytetowe występują przeważnie poniżej granicy oznaczalności i nie wskazują na przekroczenie wartości dopuszczalnych dla wód jezior.

Poziom stężeń substancji biogenicznych w jeziorze Wigry nawiązuje do zróżnicowania przestrzennego składu chemicznego wód. Analizy fizykochemiczne wykazały większą produktywność północnej części Wigier niż pozostała część jeziora. **Od końca XX wieku obserwuje się zmniejszenie stężeń biogenów w tej części jeziora, co wskazuje na stabilizowanie się warunków i obniżenie tempa eutrofizacji.** Ocena ekologiczna stanu jeziora na podstawie makrofitowego indeksu ESMI (2012/2013 r.) jest dobra.

Stan jednolitej części wód - jeziora Wigry, wynikający ze stanu ekologicznego i stanu chemicznego, jest dobry (Wstępna Klasyfikacja Jezior Województwa Podlaskiego w 2014 roku, Suwałki, 2015 r.). Jezioro objęte jest strefą ciszy.

Wody podziemne

Według podziału hydrogeologicznego Polski obszar położony jest w zachodniej części JCWPd 22 (PLGE800022 – ryc.5), położonej w dorzeczu rzeki Niemen, w zlewni rzeki Czarna Hańcza. W terenie występują trzy piętra wodonośne (czwartorzędowe, kredowe i jurajskie).

Ryc.5 Jednolita Część Wód Podziemnych nr 22, obszar na którym położony jest teren planu

Użytkowe znaczenie na omawianym obszarze ma piętro czwartorzędowe składające się z dwóch użytkowych poziomów wodonośnych. Pierwszy użytkowy poziom wodonośny jest poziomem głównym i występuje powszechnie na obszarze. Związany jest z utworami piaszczysto-żwirowymi zlodowaceń północnopolskich i środkowopolskich, które łączą się tworząc jeden poziom wodonośny. Lokalnie osady wodonośne mogą być rozdzielone glinami zwałowymi. Na przeważającej części omawianego obszaru poziom wodonośny znajduje się na głębokości od 15 do 50 m.

Dobre parametry hydrogeologiczne warstwy wodonośnej sprawiają, iż wydajności uzyskiwane w studniach wierconych są stosunkowo wysokie.

Występujące na obszarze użytkowe poziomy wodonośne mają zróżnicowany stopień

zagrożenia zanieczyszczeniami, który określono w zależności od miąższości glin oraz zagospodarowania terenu. Badany teren znajduje się na obszarze o bardzo wysokim stopniu wrażliwości na zanieczyszczenia wód pierwszego poziomu wodonośnego (ryc. 10).

Teren odwadniany jest przez rzekę płynącą z północy na południe Czarną Hańczę, która swój bieg rozpoczyna w pobliżu Góry Rowelskiej i dalej przepływa m.in. przez jezioro Hańcza. Czarna Hańcza posiada liczne dopływy drenujące wody podziemne: Wiatrołużę, Żubrówkę, Pawłówkę, Wołkuszankę oraz Marychę. W dolinie Wiatrołuzi występują liczne zatorfione podmokłości. Duże znaczenie pod względem hydrograficznym posiadają liczne na tym terenie jeziora rynnowe, wytopiskowe i zaporowe. Ich misy miejscami przecinają warstwy glin zwałowych, co doprowadziło do wyrównania ciśnień oraz bezpośredniego kontaktu hydraulicznego wód powierzchniowych i podziemnych. Jeziora będące częścią systemu odpływu wód powierzchniowych drenują poziomy wód podziemnych. Wody podziemne płytkich poziomów wodonośnych pozostają w związku z wodami cieków powierzchniowych. Wody głębszych poziomów wodonośnych piętra czwartorzędu należą do regionalnego systemu przepływu, a ich drenaż przez rzeki jest ograniczony m.in. do stref depresji i obniżen w kompleksie utworów czwartorzędowych.

Wody omawianego piętra wodonośnego to wody typu wodorowęglanowo-wapniowomagnezowego ($\text{HCO}_3\text{-Ca-Mg}$). Pewne zróżnicowanie składu chemicznego związane jest ze stopniem izolacji poziomu wodonośnego. Średnia mineralizacja wód nie przekracza 350 mg/dm^3 . Wody zawierają podwyższone ilości żelaza ($0,0\text{-}3,27 \text{ mg/dm}^3$) i manganu ($0,0\text{-}0,45 \text{ mg/dm}^3$), przekraczające wartości dopuszczalne dla wód do picia i dlatego zaliczono je do wód średniej jakości (klasa II b). Pozostałe parametry nie przekraczają wartości dopuszczalnych.

Wody te, ze względu na podwyższoną zawartość związków żelaza i manganu, wymagają prostego uzdatniania.

Oprócz głównego poziomu wodonośnego, opisanego powyżej, na omawianym obszarze występuje także drugi poziom (głębszy) o charakterze użytkowym.

O zbliżonych parametrach głównego poziomu.

Występujące użytkowe poziomy wodonośne mają zróżnicowany stopień zagrożenia zanieczyszczeniami, który określono w zależności od miąższości glin oraz zagospodarowania terenu. Badany teren znajduje się w strefie bardzo wysokiego stopnia wrażliwości na zanieczyszczenia wód pierwszego poziomu wodonośnego.

Podstawą zaopatrzenia ludności w wodę są komunalne ujęcia miejskie i wiejskie, dosyć równomiernie zlokalizowane na omawianym obszarze. Ludność wiejska zaopatruje się w wodę także ze studni kopanych, którymi ujmowane są wody przede wszystkim z pierwszego od powierzchni terenu poziomu wodonośnego.

Klimat

Analizowany teren, jak i cała gmina położony jest w najchłodniejszym regionie klimatycznym województwa (subregion Wigiersko - Augustowski, region Suwański) mimo występowania znacznej liczby jezior, łagodzących warunki termiczno - wilgotnościowe. Charakterystyczną cechą są kontrasty opadowe wynikające ze zróżnicowania wysokościowego terenu.

Pokrywa śnieżna zalega tu najdłużej w województwie. Ważną cechą klimatu jest duża średnia roczna prędkość wiatru, ponad 4 m/s , z dużym udziałem wiatru o prędkościach umiarkowanych i silnych.

Przedmiotowy teren znajduje się pod wpływem dominującej zachodniej cyrkulacji mas powietrza. Zauważa się pewną prawidłowość w przebiegu średnich miesięcznych wartości

ciśnienia atmosferycznego. Najwyższe ciśnienie atmosferyczne występuje w lutym, maju i październiku. Niższe ciśnienie występuje natomiast w kwietniu, czerwcu i grudniu. Najmniejszą zmiennością średniego miesięcznego ciśnienia atmosferycznego cechuje się sierpień, a największą styczeń. Na tej podstawie można stwierdzić że analizowana część gminy znajduje się na drodze przemieszczania się niżowych centrów barycznych.

Zachmurzenie uwarunkowane jest rodzajem masy powietrza i modyfikowane przez sezonowe zmiany intensywności promieniowania słonecznego oraz charakterze powierzchni terenu na którym występuje. Zjawisko to w skali roku jest mało zróżnicowane. Średnie roczne wartości zachmurzenia w 8 - stopniowej skali wynosi 5,4. Średnie zachmurzenie jest najmniejsze od maja do września. Największym zachmurzeniem charakteryzuje się okres zimowy od listopada do lutego. Maksimum zachmurzenia przypada na listopad i grudzień. Największą zmiennością zachmurzenia charakteryzują się miesiące letnie (lipiec i sierpień).

Największą liczbę dni pogodnych (4-5) notuje się na tym terenie w maju, sierpniu i marcu. Konsekwencją zachmurzenia jest zmienne usłonecznienie w ciągu roku z którego wynika, że przeciętne rzeczywiste usłonecznienie trwa odpowiednio 1548 - 1579 godzin, a więc dziennie średnio 4,2 - 4,3 godziny i są to jedne z największych wartości w Polsce.

Od maja do sierpnia średnie usłonecznienie w ciągu doby trwa ponad 7 godzin, natomiast w okresie od listopada do stycznia nie przekracza średnio 1,2 godziny, najmniejsze wartości występują w grudniu (40 min.). Najbardziej słonecznym miesiącem jest sierpień. Pewną osobliwością jest stopniowe zmniejszanie się sumy miesięcznej promieniowania całkowitego w styczniu, nie spotykane na innych obszarach.

Głównym elementem klimatu jest temperatura, która dla badanego obszaru wynosi średnio ok. 7°C . Styczeń jest tu miesiącem najchłodniejszym , a lipiec - najcieplejszym w roku. Różnica między największą a najmniejszą średnią miesięczną wartością temperatury powietrza wynosi 21,2 -21,8 °C. Lipiec jest jedynym miesiącem w roku, w którym nie notowano ujemnej temperatury powietrza.

Największe różnice między wartościami średnich miesięcznych temperatury powietrza, rzędu 10 °C , występuje od marca do maja (wzrost) i od września do listopada (spadek). Zauważa się, że największy wpływ na średnią temperaturę danego roku mają wartości średnich miesięcznych z lutego, stycznia, marca i sierpnia.

Analizując 65 - letni ciąg pomiarów temperatury powietrza w Suwałkach zauważa się największą tendencję spadkową dla okresu letniego, nieco mniej dla jesieni. Natomiast zimy stają się coraz cieplejsze podobnie jak miesiące wiosenne.

Termika powietrza jako jeden z najważniejszych elementów meteorologicznych jest często podstawą do klasyfikacji typów pogody. Przeważa tu pogoda ciepła o średniej temperaturze od 5 do 15 °C około 125 dni, która utrzymuje się tu ponad 4 miesiące w roku. Pogoda bardzo ciepła trwa średnio ponad 70 dni, dni ze średnią dobową temperaturą powietrza poniżej zera (typ pogody zimny, mroźny i bardzo mroźny) jest ponad 94. Jest to jednocześnie najdłuższy czas trwania tego typu pogody w nizinnej części kraju porównywalny z terenami górskimi. Występuje tu również największa w Polsce (poza górami) liczba dni pogody przymrozkowej bardzo zimnej - około 5 dni.

W Strategicznym Planie Adaptacji Dla Sektorów i Obszarów Wrażliwych Na Zmiany Klimatu Do Roku 2020 (Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013 r.), przedstawiono zmiany różnych warunków klimatycznych dla regionu suwalskiego. Wartości wybranych wskaźników klimatycznych charakteryzujących zmiany warunków ekstremalnych pokazano w tabeli nr 1. Wartości dotyczą okresów trzech dekad: 2001-2010, 2011-2020, 2021-2030.

Tabela 1. Zmiana warunków klimatycznych pomiędzy rokiem 2001 a 2030

Wskaźniki klimatyczne	Suwałki		
	2000-2010	2010-2020	2020-2030
Temperatura średnia roczna	7,0	7,6	7,6
Liczba dni z temperaturą <0° C	121	115	115
Liczba dni z temperaturą >25° C	24	30	31
Liczba stopniodni ¹ <17° C	3748	3581	3582
Długość okresu wegetacyjnego >5°C	216	220	221
Max opad dobowy (w mm)	25	24	26
Dł. Okresów suchych <1mm (w dniach)	20	23	23
Dł. Okresów mokrych >1mm	8,0	8,0	8,1
Liczba dni z pokrywą śnieżną	104	93	93

¹ jeden stopniodzień oznacza konieczność ogrzewania budynku przez 1 dzień tak, aby podnieść w nim temperaturę wewnętrzną o 1°C.

W całym badanym okresie średnia roczna temperatura powietrza wykazuje stopniowy wzrost przy czym w latach 2020-2030 wzrost jest niewielki, będzie większy w okresach zimowych. Długość okresu wegetacyjnego wydłuży się o ok. 5 dni.

Zmniejszy się ilość stopniodni, a to pływa na spadek zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepło oraz obniży emisję dwutlenku węgla.

Z analizy struktury wiatrów wynika, że średnia prędkość wiatru dla ostatnich 35 lat wynosi 4,4 m/s (umiarkowany) w ponad 47 % a cisze około 8%.

Największą średnią prędkość wykazują zachodnie kierunki wiatrów. Obszar Suwalszczyzny jest zaliczany do terenów obok gór, do terenów o największej częstotliwości występowania wiatru z porywami (32 m/s) w sezonie zimowym. Jest to ważna charakterystyka często stosowana przy projektowaniu budowli, sieci energetycznych itp., prędkości wiatru zmieniają się wraz ze wzrostem zmiany wysokości.

Obok prędkości charakterystyczną cechą wiatru jest jego kierunek, który na badanym terenie w 54 % wykazuje zachodni i południowo - zachodni kierunek, najrzadziej występują wiatry z kierunku północnego.

Opady, kolejny ważny składnik pogody wykazuje charakterystyczną zmienność na przestrzeni wieloletni lat suchych, wilgotnych i bardzo wilgotnych.

W roku występuje średnio 208 dni z opadami. Najwięcej dni z opadami notuje się w chłodnej porze roku od listopada do lutego. Najczęściej w miesiącu jest od 16 do 20 dni z opadami. Badany teren otrzymuje średnio ponad 600 mm opadów.

Dominującą formą opadów są opady deszczu, gdyż opady śniegu stanowią średnio 21 - 22 % sumy opadów rocznych.

Pierwsze opady śniegu pojawiają się w październiku, a ostatnie zanikają w maju. W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi. Występują dwa maksima opadowe w lipcu i listopadzie oraz dwa minima w lutym i październiku.

Największa średnia suma miesięczna opadów jest typowa dla lipca.

Od grudnia do marca opady występują głównie w postaci śniegu, które w styczniu i lutym stanowią 85 - 87 % miesięcznej sumy opadów.

Opady jesieni (IX - XI) przeważają nad opadami wiosennymi oraz dominacja opadów letnich nad zimowymi jest typową cechą kontynentalizmu.

Pokrywa śnieżna występuje od początku listopada do końca kwietnia i ma charakter nietrwały, wywołany śródzimowymi odwilżami, trwa 137 dni. Całkowity zanik pokrywy śnieżnej przypada dopiero na koniec kwietnia.

Spośród zjawisk meteorologicznych istotny wpływ na działalność człowieka mają mgły,

które ograniczają widzialność poziomą poniżej 1km.

W tworzeniu mgieł ważną rolę odgrywają obszary podmokłe, jeziora, rzeki oraz zwarte kompleksy leśne jak i mikrorzeźba terenu (obniżenia dolin i zagłębienia bezodpływowe). Najczęściej mgły występują w chłodnej porze roku od września do marca, najczęściej są notowane w grudniu.

Innym zjawiskiem meteorologicznym jest burza. Burze występują głównie latem, w wilgotnej masie powietrza. Ostatnio coraz częściej burze obserwowane są także w przejściowych porach roku. Na badanym terenie notuje się przeciętnie, ponad 20 dni burzowych.

Zjawiskiem meteorologicznym obserwowanym niemal cały rok jest szron, występujący podczas pogodnej nocy oraz w godzinach porannych wywołany nadmiernym wypromieniowaniem ciepła z podłoża lub spływu wychłodzonego powietrza do zagłębionego terenu. Sadz jest podobnym zjawiskiem w formie jak szron zalegający na wszystkich powierzchniach, a powstaje w wyniku zamarzania kropielek mgły. Największa częstość i średnia miesięczna liczba dni z tym zjawiskiem przypada na styczeń.

Gołoledź jest zjawiskiem meteorologicznym, niebezpiecznym dla ludzi i gospodarki, powstaje na wychłodzonych powierzchniach wskutek zetknięcia się z nimi przechłodzonego deszczu. Średnio w roku występuje 7 dni i może być notowana od października do marca a nawet w lipcu, najczęściej jednak w miesiącach grudzień - luty.

Gleby pokrywające ten obszar zaliczają się generalnie do słabej klasy jakości, są to grunty rolne VI i V klasy. Przeważają gleby brunatne właściwe wytworzone na żwirach, piaskach i glinach zwałowych - utwory plejstoceńskie, należące do 7 kompleksu żytńio-łubinowego. W większości są to gleby antropogeniczne po części urbanoziemne, zabudowane. Wykorzystanie rolnicze, pola uprawne występuje na terenie nr 6 (ryc.6).

Ryc. 6 Grunty rolne i lasy terenu nr 6

Środowisko biotyczne

Szata roślinna i fauna obszaru planu jest zróżnicowana. Grunty rolne w większości są to gleby antropogeniczne, po części urbanoziemne po części zabudowane lub zadrzewione, nie stanowiące terenów pól uprawnych, szósta część planu stanowi pola uprawne i teren lasu (fot.7, 8). Tereny części 1 i 2 gęsto zadrzewione nie stanowią obszaru leśnego (fot.1, 2, 3, 4). Każdy badany teren posiada wartości przyrodnicze, które pozwalają przedłużyć przyrodę całego terenu (parku narodowego).

Fot. 1 Część 2 we wsi Płociczno - Tartak

Fot. 2 Zadrzewienia (las) części 2 badanego terenu we wsi Płociczno - Tartak

Fot. 3 Część 1 planu we wsi Płociczno - Tartak

Fot. 4 Zadrzewienia (las) terenu 1 we wsi Płociczno - Tartak

Fot. 5 Teren przemysłowy części 4 (tereny po byłym tartaku) obszaru planu we wsi Płociczno - Tartak

Fot. 6 Zagospodarowanie części 7 terenu planu we wsi Gawrych Ruda

Fot.7 Pola uprawne części 6 planu we wsi Gawrych Ruda

Fot. 8 Fragment lasu części 6

Reprezentują ją na gruntach rolnych przede wszystkim agrocenozy gruntów ornych, łąk i pastwisk z licznymi, drobnymi płatami zarośli w hydrogenicznym obniżeniach terenu i lasy.

Obszar planu należy pod względem geobotanicznym do Działu Północnego z gatunkami i zbiorowiskami roślin o charakterze borealnym.

Wyróżniającą cechą obszaru planu stanowią lasy sosnowe w częściach terenu opracowania planu i lasy w bezpośrednim otoczeniu.

Zasoby glebowe

Badany teren to głównie grunty rolne klasy VI i w niewielkiej części klasy V oraz lasy klasy VI i tereny zabudowane.

Zasoby leśne

Lesistość obszaru planu jest duża, lasy występują również na terenach sąsiadujących. Występujące zadrzewienia często tworzą całość z terenami leśnymi występującymi w sąsiedztwie.

Ogólna charakterystyka fauny

Gospodarcze i turystyczne użytkowanie terenu ze średnim udziałem lasów oraz grunty rolne spowodowało brak stałego przebywania zwierząt. Fauna terenu – czasowo przebywająca, jest tożsama z fauną WPN.

Najbardziej zróżnicowana fauna i zarazem najbardziej wartościowa występuje w otoczeniu jezior. W wodach jezior występują różne gatunki ryb, płazów, ptaków wodno-błotnych. Z ptaków można zaobserwować: wronę, bociana białego, skowronka, myszołowa, kuropatkę, makolągwę, srokę, kawkę, jaskólkę - brzegówkę i dymówkę, sowę płomykówkę, przepiórkę, pliszkę, kraszkę, kosa, wróbla. Na terenach otwartych pól spotykane są ptaki drapieżne, zwłaszcza jastrzębie.

Wg informacji zawartych w gminnych programach ochrony środowiska, w rejonie obszaru planu występują gatunki, które są charakterystyczne dla Polski północno-wschodniej. Spośród większych ssaków spotyka się sarnę, jelenia, łosia, dziką, lisa, borsuka, jenota oraz zając szaraka.

Z drobnych ssaków spotkać można ryjówki, nietoperze, jeża, kunę i wiewiórkę.

6.1. Walory zasobowo – użytkowe środowiska przyrodniczego

Potencjał agroekologiczny

Najlepszym wyznacznikiem potencjału agroekologicznego środowiska przyrodniczego są kompleksy rolniczej przydatności gleb, stanowiące "zbiornicze typy siedliskowe rolniczej przestrzeni produkcyjnej". Obejmują one tereny o podobnych właściwościach rolniczych, najbardziej odpowiednie dla rozwoju i plonowania poszczególnych roślin uprawnych. Kompleksy wyznacza się z uwzględnieniem charakteru i właściwości gleb (typ, rodzaj, gatunek, właściwości fizyczne i chemiczne, stopień kultury) oraz lokalnych warunków klimatycznych, geomorfologicznych i wilgotnościowych.

Na obszarze opracowania gleby użytkowane rolniczo występują w części wsi Gawrych Ruda – fragment nr 6 planu. Pozostałe części planu stanowią gleby, które można zaliczyć do urbanoziemów.

Potencjał leśny

Lesistość obszaru planu jest duża, duże obszary zajmują zadrzewienia i zakrzaczenia.

Atrakcyjność i przydatność rekreacyjna

Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju funkcji rekreacyjnej interpretowane mogą być jako (Przewoźniak 1999):

- istnienie walorów środowiska przyrodniczego stwarzających podstawę wykształcenia i rozwoju rekreacji; inaczej uwarunkowanie to można określić jako stopień atrakcyjności rekreacyjnej środowiska przyrodniczego;

- przydatność środowiska przyrodniczego dla rozwoju różnych form rekreacji;
- ograniczenia rekreacyjnego wykorzystania środowiska przyrodniczego wynikające z jego naturalnej chłonności rekreacyjnej i stopnia antropogenicznego przekształcenia;
- wymogi w zakresie zagospodarowania środowiska przyrodniczego w celu przystosowania go dla funkcji rekreacyjnej, w aspekcie dostępności i ochrony walorów przyrodniczych.

Ponadto pośrednie, przyrodnicze uwarunkowania rekreacji wynikają z istnienia przestrzennych form ochrony środowiska przyrodniczego oraz z pełnienia lub możliwości pełnienia przez środowisko równoległe z funkcją rekreacyjną innych, przyrodniczo uwarunkowanych funkcji społeczno-gospodarczych.

Potencjał rekreacyjny środowiska przyrodniczego stanowi pochodną jego atrakcyjności i przydatności rekreacyjnej. Z tych dwóch cech wiodące znaczenie ma przydatność rekreacyjna gdyż:

- poprzez określenie przydatności możliwa jest optymalizacja wykorzystania środowiska przyrodniczego, polegająca na zabezpieczeniu trwałości zasobów, które stanowiły podstawę rozwoju rekreacji;
- atrakcyjność rekreacyjna ma bardzo subiektywny charakter i może być oceniona wyłącznie w kategoriach indywidualnych, osobniczych odczuć.

Potencjał rekreacyjny środowiska przyrodniczego obszaru opracowania jest duży. Podstawowe przyrodniczo-krajobrazowe walory rekreacyjne obszaru opracowania to bliskość jezior i lasów poza obszarem planu oraz położenie w obszarach chronionych.

Na obszarze opracowania występują warunki dla rozwoju różnych typów turystyki kwalifikowanej, w tym turystyki pieszej, wodnej, rowerowej.

Zasoby wodne

Na terenie opracowania nie występują zbiorniki wodne. Jeziora występują w sąsiedztwie obszaru planu lub w małej odległości od niego.

Zasoby surowców mineralnych

Na obszarze opracowania nie występują złoża surowców mineralnych.

6.2. Procesy przyrodnicze i powiązania przyrodnicze obszaru planu z otoczeniem

W warunkach środowiska przyrodniczego Polski do podstawowych zagrożeń przyrodniczych należą zagrożenie powodziowe, ruchy masowe (zagrożenie morfodynamiczne) i ekstremalne stany pogodowe.

Zagrożenie ruchami masowymi nie występuje na przedmiotowym terenie, uzależnione jest od wielu czynników, jak:

- morfogeneza terenu;
- morfometria terenu (kąty nachylenia terenu i wysokości względne);
- przypowierzchniowa budowa geologiczna;
- inne przejawy morfodynamiki;
- pokrycie terenu roślinnością;
- zabezpieczenia techniczne stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych, ingerencja antropogeniczna może doprowadzić do zachwiania stabilności stoku i uruchomienia procesów morfodynamicznych.

Zgodnie z literaturą przedmiotu (Klimaszewski 1978) słabe ruchy masowe (soliflukcja) mogą pojawiać się już przy kącie nachylenia 2-7°, przy 7-15° może wystąpić silne splezywanie i soliflukcja oraz osuwanie. Przy kącie nachylenia terenu 15-35° możliwe jest silne osuwanie gruntu. Za osuwiskotwórcze uznaje się generalnie nachylenie terenu 15-35°. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania mas skalnych i zwietrzliny. Powszechnym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego Polski są **ekstremalne stany pogodowe**, takie jak bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe a likwidacja skutków jest kwestią organizacyjną.

Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania z otoczeniem realizowane są przez:

- obieg wody;
- cyrkulację atmosferyczną;
- powiązania ekologiczne (migracje roślin i zwierząt).

Woda jest głównym nośnikiem materii, a tym samym migracji pierwiastków chemicznych w środowisku. Występuje dzięki niej jednokierunkowy proces sprzężenia geochemicznego powierzchni autonomicznych (wierzchowinowych), tranzytowych (stokowych) i podporządkowanych (zagłębień terenu, den dolin). Z jednostek autonomicznych następuje ubytek materii, w jednostkach tranzytowych przeważa jej przepływ oraz zaznacza się w różnym stopniu akumulacja lub ubytek (denudacja), w jednostkach podporządkowanych dominuje akumulacja materii.

Jakość środowiska wodnego zależna od sposobu zagospodarowania zlewni przesądza w wielu przypadkach o różnorodności biologicznej terenu.

Powiązania przyrodnicze realizowane są również przez cyrkulację atmosferyczną. Istota powiązań atmosferycznych polega na transformacji właściwości powietrza pod względem fizycznym (temperatura, wilgotność) i chemicznym (skład powietrza, wiatr jako nośnik pierwiastków chemicznych) w zależności od przepływu nad określonymi obszarami. Wobec przewagi wiatrów z sektora zachodniego w rejonie obszaru opracowania są to głównie powiązania zachód - wschód.

Powiązania ekologiczne (migracje roślin i zwierząt) stymuluje przede wszystkim osnowa ekologiczna obszaru. Osnowę ekologiczną tworzy system terenów przyrodniczo aktywnych, płatów i korytarzy ekologicznych przenikających dany obszar, w tym przypadku rolniczo-osadniczy, umożliwiających przyrodnicze powiązania funkcjonalne w płaszczyźnie horyzontalnej. Istnienie osnowy ekologicznej warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę materialno-funkcjonalną i urozmaica krajobraz w sensie fizjonomycznym.

Podstawowym elementem osnowy ekologicznej obszaru opracowania jest regionalny korytarz ekologiczny związany z jez. Wigry.

6.3. Diagnoza stanu antropizacji środowiska przyrodniczego **Źródła i stan antropizacji środowiska**

Głównymi przejawami antropizacji środowiska przyrodniczego przedmiotowego obszaru i jego otoczenia są:

- dominacja obszarów wykorzystywanych rekreacyjnie,
- tereny lasów,
- tereny niezabudowane z roślinnością krzewiastą i zadrzewieniami,
- zabudowa mieszkaniowa skoncentrowana przy drogach głównie stanowiąca źródło zanieczyszczeń emisji do powietrza, ścieków komunalnych oraz odpadów komunalnych i gospodarczych,

- sieć dróg (komunikacja samochodowa jako źródło emisji zanieczyszczeń atmosfery i hałas);
- napowietrzne linie energetyczne (źródło promieniowania elektromagnetycznego).

Warunki aerosanitarne i akustyczne

Potencjalne źródła zanieczyszczeń atmosfery w rejonie to:

- paleniska domowe, źródła ciepła i emisja z obiektów usługowych i gospodarczych na terenach sąsiadujących,
- emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych z dróg oraz emisja pyłów z terenów pozbawionych roślinności,

Stan atmosfery badanego terenu jest zadawalający wobec małej liczby źródeł zanieczyszczeń i ich charakteru oraz dobrego przewietrzania terenu.

Hałas:

Na obszarze planu nie występują zakłady przemysłowe oraz obiekty uciążliwe pod względem emisji hałasu do środowiska.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez część obszaru planu przebiegają linie energetyczne stanowiące źródło promieniowania elektromagnetycznego.

Zasięg stref o ograniczonym inwestowaniu wymaga rozpoznania pomiarowego a zasady ich wykonania określa stosowne Rozporządzenie.

Stan zanieczyszczenia wody:

Potencjalne zagrożenie dla wód mogą stanowić ścieki sanitarne gromadzone w zbiornikach bezodpływowych głównie w bliższym sąsiedztwie jeziora oraz spływy nawozów oraz środków ochrony roślin z okolicznych pól

Przekształcenia litosfery:

Do podstawowych przekształceń litosfery należą:

- przekształcenia związane z infrastrukturą komunikacyjną,
- tereny przekształceń geomechanicznych, związanych z zainwestowaniem terenu.

Ocena zgodności użytkowania terenu z uwarunkowaniami przyrodniczymi

Cały teren objęty planem nie jest użytkowany rolniczo. Są to tereny użytkowane turystycznie, zajęte przez zabudowę, drogi, ścieżki oraz drobną infrastrukturę turystyczną od wieloletni. Część obszaru planu użytkowana jest rolniczo jest teren nr 6 we wsi Gawrych Ruda.

Ocena odporności środowiska na obciążenie antropogeniczne oraz zdolności do regeneracji

W celu określenia odporności środowiska na degradację, wzięto pod uwagę wpływ czynników mogących w znacznym stopniu oddziaływać na poszczególne elementy środowiska. Przeanalizowano w jakim stopniu mogą być to czynniki antropogeniczne, a w jakim stopniu naturalne procesy.

Głównym czynnikiem powodującym zmiany stanu środowiska, jest tworzenie terenów zainwestowania spowodowanych chęcią tworzenia nowej zabudowy. Odporność środowiska zależy od potencjału samoregulującego.

Potencjał samoregulacyjny – odpornościowy środowiska, świadczący o jego zdolności do przeciwdziałania negatywnym zjawiskom (Przewoźniak 1987), uwarunkowany jest :

- stanem wykształcenia środowiska (im bardziej wykształcone, bliższe stanowi finalnemu, klimaksowemu, tym bardziej odporne);
- typem środowiska;
- intensywnością procesów chemicznego i biologicznego metabolizmu (sprzężenie dodatnie);
- możliwością wynoszenia materii poza dane struktury przyrodnicze, w czym uczestniczy spływ wodny (powierzchniowy lub gruntowy, w postaci rozpuszczonej lub nie rozpuszczonej), przewietrzanie, denudacja;
- stopniem antropogenicznego przekształcenia środowiska (sprzężenie ujemne).

O odporności środowiska decydują zarówno bodźce kinetyczne i materialne. Dany typ środowiska może mieć dużą odporność na bodźce kinetyczne i małą na materialne i odwrotnie.

Typ środowiska przyrodniczego, przeważający na obszarze opracowania, pod względem samoregulacyjno-odpornościowym wyróżniają:

- duża zdolność atmosfery do samooczyszczania (dobre warunki przewietrzania);
- stabilność geodynamiczna terenu;
- umiarkowana intensywność lokalnego obiegu wody;
- bogata struktura ekologiczna (im środowisko jest bardziej zróżnicowane ekologicznie tym jest bardziej stabilne).

Generalnie środowisko przyrodnicze obszaru opracowania jest odporne na obciążenie antropogeniczne, ograniczoną zdolność do regeneracji ma jezioro Wigry bezpośrednio przylegające do obszaru planu.

6.4. Obszary objęte ochroną prawną

Teren objęty planem położony jest po części na terenie Wigierskiego Parku Narodowego i obszarach Natura 2000 PLH 200004 „Ostoja Wigierska” i Ostoja Augustowska i w całości na obszarze Natura 2000 PLB 200002 „Puszcza Augustowska” oraz w części na obszarze chronionego krajobrazu „Puszcza i Jeziora Augustowskie” i otulinie WPN (ryc.7).

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc.7 Położenie terenu planu na obszarach chronionych (Wigierski Park Narodowy wraz z otuliną, obszary matura 2000 Ostoja Augustowska i Wigierska, Puszcza Augustowska, OCHK „Puszcza i Jeziora Augustowskie”)

Wigierski Park Narodowy – jeden z największych parków narodowych w Polsce. Utworzony 1 stycznia 1989 roku, jest jednym z 23 parków narodowych Polski. Park utworzony został na obszarze 14956 hektarów. Aktualna jego powierzchnia wynosi 14988

ha, w tym 9458 ha to grunty leśne, 2908 ha – wody i 2622 ha inne tereny, głównie użytkowane rolniczo (2302 ha). Ochroną ścisłą objętych jest 623 ha, w tym 283 ha lasów. Wśród roślin rosnących w Parku aż 75 taksonów objętych jest ochroną gatunkową, przy czym 61 ochroną ścisłą, a 14 częściową. Na szczególną uwagę zasługują gatunki zagrożone wyginięciem oraz gatunki rzadkie. Na liście roślin naczyniowych występujących w Wigierskim Parku Narodowym w 1994 r. znalazły się 52 takie taksony, w tym jeden gatunek – kianiaka Inowa (*Cuscuta epilinum*) – uznany za wymarły w Polsce. Aktualne badania nie potwierdzają jednak występowania tej rośliny. Obszary zagospodarowane rolniczo objęte są ochroną krajobrazową.

W Parku żyją aż 22 gatunki storczyków (łącznie w Polsce ok. 50), w tym krytycznie zagrożony miodokwiat krzyżowy oraz kukuczka kapturkowata. Na początku XXI wieku realizowano projekt polegający na przesiedleniu kilkudziesięciu okazów storczyków z ich stanowisk macierzystych na nowo wybrane miejsca oraz wykupieniu prywatnych gruntów położonych w granicach parku, cennych pod względem przyrodniczym. Akcja przesiedlania poprzedzona została szczegółową analizą mikrosiedliskową, na którą składały się badania: fizykochemiczne gleby i roztworów glebowych, florystyczne i faunistyczny. W latach 2003-04 przeniesiono łącznie dziesięć kęp miodokwiatu krzyżowego, liczących od 1 do 11 osobników oraz około 50 osobników kukuczki. Dla miodokwiatu wytypowano trzy stanowiska na terenie obwodów chronionych: Lipniak, Leszczewek i Krusznik. Obserwacje poczynione w latach kolejnych wykazały, że przesiedlone osobniki rozwinęły się, zakwitły i wydały nasiona. Wykup gruntów prywatnych pozwala na prowadzenie przez park zabiegów czynnej ochrony. Wykoszono i usunięto zakrzaczenia na terenie 14 hektarów w celu zatrzymania procesu wtórnej sukcesji. Na terenie Parku stwierdzono występowanie 297 gatunków kręgowców, w tym 32 gatunki ryb, 12 gatunków płazów, 5 gatunków gadów, 205 gatunków ptaków oraz 46 gatunków ssaków. Ponad 82% fauny kręgowców Parku (244 gatunki) podlega ochronie gatunkowej. Jest to 48% wszystkich chronionych w Polsce kręgowców. Wśród gatunków objętych ochroną zdecydowanie największą grupę stanowią ptaki – 185 gatunków, a następnie ssaki – 37 gatunków. Pozostałe gatunki należą do gromady płazów, gadów i ryb. Wokół parku utworzono otulinę w której obowiązują zasady ochrony środowiska zabezpieczające park narodowy przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych. Wigierski Park Narodowy posiada rangę międzynarodową jako obiekt **Konwencji Ramsarskiej**.

Na terenie Parku obowiązuje **Zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 19 grudnia 2021 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wigierskiego Parku Narodowego na lata 2022-2023**.

Przedmiotowy Plan uwzględnia zapisy zadań ochronnych w zakresie zagrożeń wewnętrznych istniejących i potencjalnych i sposoby eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków.

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc.8 Położenie terenu planu na obszarze Wigierskiego Parku Narodowego oraz w otulinie WPN

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc.9 Położenie terenu planu na obszarze Natura 2000 PLH 200004 Ostoja Wigierska i PLH 200005 Ostoja Augustowska

Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 PLH 200004 Ostoja Wigierska. „Ostoja Wigierska” jest obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty (OZW), położonym w północnej części Puszczy Augustowskiej. Obszar ten obejmuje Wigierski Park Narodowy, który posiada rangę międzynarodową jako obiekt Konwencji Ramsarskiej.

W skład obszaru, znajdującego się w północnej części Puszczy Augustowskiej, włączono jezioro Wigry wraz z otaczającymi je terenami leśnymi, rolnymi, fragmentem doliny rzeki Czarnej Hańczy oraz innymi jeziorami. Północny fragment ostoja ma bardzo ciekawą rzeźbę ukształtowaną w czasie ostatniego zlodowacenia. Występują tu strome zbocza moreny czołowej, ozy, kemy i wytopiskowe zagłębienia terenu, w całości lub częściowo wypełnione torfem. Część południowa ostoja ma odmienny charakter, teren jest tu płaski, bogaty w źródła odprowadzające wodę do jeziora Wigry. Lasy noszą ślady przekształcenia przez działalność człowieka. Ostoja wyróżnia się bardzo chłodnym klimatem - średnia roczna temperatura wynosi zaledwie 6,2 st. C. Obszar wyróżnia się szczególnym bogactwem przyrodniczym. Stwierdzono tu 19 siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej oraz 21 gatunków zwierząt i 7 gatunków roślin znajdujących się w załączniku II tej dyrektywy. Ponadto występuje tu 39 gatunków ptaków wymienionych w

załączniki I Dyrektywy Ptasiej. Obszar jest jedną z największych ostoi bobra w Polsce, a na znacznej jego części gospodarka wodna śródleśnych cieków regulowana jest przez te zwierzęta. Niezwykle jest również bogactwo florystyczne obszaru. Zanotowano tu 886 gatunków roślin naczyniowych (w tym 65 chronionych i 40 zagrożonych), 262 gatunki porostów, 38 gatunków wątrobowców i 141 gatunków mchów.

Na terenie obszaru w sąsiedztwie planu występują następujące siedliska:

1. Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe. Olsy źródliskowe – kod 91EO,
2. Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk – kod 7230,
3. Twardo wodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic Charetea – kod 3140 (jezioro Wigry).

- Projektowany Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 200 (SOO) – „Ostoja Augustowska” PLH 200005. Obszar zatwierdzony Decyzją Komisji Europejskiej, z ustanowionym planem zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 31 grudnia 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. 2014.137, zm. 2020.4651), w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Augustowska PLH200005. Powierzchnia 107068,7 ha, na terenie gminy ok. 7297 ha. Ostoja znajduje się w północno - wschodniej Polsce i obejmuje swym zasięgiem prawie całą polską część Puszczy Augustowskiej. Puszcza ta stanowi jeden z największych i najlepiej zachowanych kompleksów leśnych Europy środkowo - wschodniej. Na terenie tym dominują bory sosnowe i sosnowo-świerkowe, częściowo o charakterze naturalnym. Mniejszą powierzchnię zajmują bory mieszane i lasy liściaste. Rozległe obszary, zwłaszcza w południowej części Puszczy, zajmują olsy. Występuje tu również wiele rzadkich zbiorowisk roślinnych o charakterze borealnym np. świerczyny na torfie, bagienne lasy brzożowo-sosnowe oraz bory bagienne. Na terenie ostoi występuje 21 typów siedlisk ważnych dla zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy, zajmują w sumie około 12% obszaru. Spośród tych siedlisk największą powierzchnię zajmują lasy bagienne, z których szczególne znaczenie mają bagienne lasy sosnowo-brzożowe. Teren ostoi jest najważniejszym obszarem występowania tego typu siedlisk w Polsce. Największe ich kompleksy występują nad Rospudą oraz wzdłuż Kanału Augustowskiego. Lasy te są ważnym siedliskiem rzadkich gatunków roślin m.in. storczyków - wyblina jednolistnego i żłobika koralowatego, oraz turzyc - turzycy życicowej i turzycy strunowej. Oprócz bagiennych lasów szczególną wartość dla UE przedstawiają różnego typu torfowiska. Szczególnie cenne są torfowiska doliny Rospudy oraz torfowiska położone nad jeziorami ciągu Kanału Augustowskiego. Na terenie ostoi znajduje się jedno z większych torfowisk wysokich w Polsce - Kuriańskie Bagno. Wykształciły się tu również rozległe torfowiska niskie mechowiskowe oraz cenne torfowiska nakredowe z udziałem kłoci wiechowatej. Na terenie ostoi znajduje się wiele jezior o zróżnicowanej trofii: od jezior eutroficznym po dystroficzne. W Puszczy Augustowskiej występuje 7 gatunków roślin cennych dla przyrody Europy, z czego dla czterech - aldrowandy pęcherzykowatej, skalnicy torfowiskowej, lipiennika Loesela i sasanki otwartej na obszarze tym występuje znaczącą część krajowych zasobów. Populacje lipiennika i skalnicy nad Rospudą oraz populacje aldrowandy w ciągu jezior Kanału Augustowskiego są jednymi z najobfitszych populacji tych roślin w Polsce. W Puszczy Augustowskiej występuje 24 gatunki storczykowatych, w tym, na torfowiskach nad Rospudą - miodokwiat krzyżowy na jedynym naturalnym stanowisku w Polsce. Obszar ten wyróżnia także duży udział we florze gatunków borealnych, takich jak wełnianeczka alpejska, wielosił błękitny, brzoza niska i skalnica torfowiskowa. Z torfowiskami i jeziorami związane są liczne ptaki wodnoblotne.

Puszcza Augustowska jest ważnym korytarzem migracyjnym dla wielu gatunków flory i fauny, łączącym lasy Europy środkowej i wschodniej. Jest to również ostoja wielu zagrożonych gatunków cennych dla europejskiej przyrody, przede wszystkim rysia i wilka, a także wydry i bobra.

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc.10 Położenie terenu planu na obszarze Natura 2000 PLB 200002 Puszcza Augustowska

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków PLB 200002 Puszcza Augustowska. Obszar wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21.07.2004 r. w sprawie OSO Natura 2000. Ostoja ptasia o randze europejskiej E 24. Obszar obejmuje kompleks leśny Puszczy Augustowskiej, leżący na pograniczu Równiny Augustowskiej i Kotliny Biebrzańskiej. Obszar ten pokrywają urozmaicone drzewostany (ok. 90% powierzchni), które w wielu fragmentach zachowały naturalny charakter. Dominują bory, wśród których szczególną uwagę zwracają dobrze zachowane bory wilgotne i bory bagienne. Duże powierzchnie zajmują olsy, miejscami występują dobrze zachowane grądy. Główną rzeką jest Wołkuszanka, uchodząca przez Kanał Augustowski do Niemna. W południowo-zachodniej części obszar obejmuje dolinę Rospudy. Tereny odlesione zajmują użytki zielone. Występują następujące formy ochrony: Park Narodowy: Wigierski (15085,0 ha) Rezerwat Przyrody: Brzozowy Grąd (0,1 ha) Jezioro Kalejty (740,7 ha) Kozi Rynek (146,6 ha) Kulke (313,5 ha) Kuriańskie Bagno (1713,6 ha) Łempis (126,6 ha) Mały Borek (90,5 ha) Perkuć (209,8 ha) Stara Ruda (83,2 ha) Starożyn (298,4 ha) Obszar Chronionego Krajobrazu: Dolina Biebrzy I Dolina Rospudy, Pojezierze Sejneńskie, Puszcza i Jeziora Augustowskie. Jest to ostoja ptaków o randze europejskiej, w której odnotowano występowanie 40 gatunków ptaków wymienianych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. 18 spośród występujących tu gatunków ptaków znalazło się w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt. Na obszarze ostoi, lęgi odbywa przynajmniej 1% krajowej populacji: bąka, błotniaka stawowego i łąkowego, bociana czarnego, głuszca, kraski, cietrzewia, dzięcioła białogrzbiatego, dzięcioła trójpalczastego, dzięcioła zielonosiwego, gadożera, kani rudej i czarnej, trzmiełojada, orlika krzykliwego, puchacza, włośchatki, żurawia i podgorzałki.

Przedmiotem ochrony Obszaru są ptaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy.

Puszcza Augustowska jest jedną z najważniejszych w kraju ostoi ptaków drapieżnych oraz rzadkich ptaków leśnych, w tym przede wszystkim kuraków, sów i dzięciołów. Jest to jedna z kilku najważniejszych w kraju ostoi lęgowych **jarzábka** *Bonasa bonasia* (1200–2000 par lęgowych, ok. 4% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **głuszca** *Tetrao urogallus* (30–40 samców, ponad 8% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **trzmiełojada** *Pernis apivorus* (60–70 par lęgowych, ok. 2% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **kani czarnej** *Milvus migrans*

(6–10 par lęgowych, ponad 2% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **sóweczki** *Glaucidium passerinum* (20–60 par lęgowych, blisko 10% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **włochatki** *Aegolius funereus* (40–60 par lęgowych, ok. 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej) i **dudka** *Upupa epops* (70–120 par lęgowych, ponad 0,7% ogólnokrajowej populacji lęgowej). **Dzięcioł białostrzybi** *Dendrocopos leucotos* (20–30 par lęgowych, ok. 5% ogólnokrajowej populacji lęgowej) i **dzięcioł trójpalczasty** *Picoides tridactylus* (25–40 par lęgowych, ponad 5% ogólnokrajowej populacji lęgowej) mają tu jedne ze swoich głównych ostoi lęgowych w północnej części Polski. Liczebność znaczącą w skali kraju osiągają także tutejsze populacje lęgowe **bociana czarnego** *Ciconia nigra* (6–15 par lęgowych, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **bielika** *Haliaeetus albicilla* (10–13 par lęgowych, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **orklika krzykliwego** *Aquila pomarina* (30–40 par lęgowych, blisko 2% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **dubelta** *Gallinago media* (3–5 odzywających się samców, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **derkacza** *Crex crex* (350–500 odzywających się samców, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **żurawia** *Grus grus* (120–160 par lęgowych, ok. 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **puchacza** *Bubo bubo* (4–7 par lęgowych, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **zimirodka** *Alcedo atthis* (ok. 40 par lęgowych, ok. 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **siniaka** *Columba oenas* (150–200 par lęgowych, ok. 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **lelka** *Caprimulgus europaeus* (150–200 par lęgowych, ponad 3% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **dzięcioła zielonosiwego** *Picus canus* (30–60 par lęgowych, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej), **dzięcioła czarnego** *Dryocopus martius* (250–350 par lęgowych, blisko 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej) i **lerki** *Lullula arborea* (350–500 par lęgowych, blisko 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej). Znaczną liczebność osiągają także tutejsze populacje lęgowe **bąka** *Botaurus stellaris* (35–45 odzywających się samców, ponad 1% ogólnokrajowej populacji lęgowej).

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ryc.11 Położenie terenu planu na obszarze obszaru chronionego krajobrazu „Puszcza i Jeziora Augustowskie”

Na terenie obszaru chronionego krajobrazu obowiązuje Uchwała nr XII/89/15 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 czerwca w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Puszcza i Jeziora Augustowskie" (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego 2015.2117, zm,2018.2905, zm. 2018.3723).

Na Obszarach wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
 - 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 7) budowa nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.”;
- 1a. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy położonych na terenie gmin Augustów i Bargłów Kościelny:
- 1) tworzących zadrzewienia śródpolne:
 - a) krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²,
 - b) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:
 - 80 cm - w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego,
 - 65 cm - w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego,
 - 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew,
 - których usunięcie jest konieczne w celu przywrócenia użytkowania gruntów rolnych;
 - 2) drzew i krzewów, które obumarły lub nie roją szansy na przeżycie (w tym złomów i wywrotów).
2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i pkt 4 nie dotyczą części obszaru, na których położone są złoża skał:
- 1) udokumentowane do dnia 31 grudnia 2004 r., na których dokumentacje zostały zatwierdzone przez właściwy organ administracji geologicznej;
 - 2) udokumentowane na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 31 grudnia 2004 r.;
 - 3) udokumentowane na podstawie informacji geologicznych zawartych w dokumentacjach sporządzonych i zatwierdzonych przez właściwy organ administracji geologicznej do dnia 31 grudnia 2004 r.;

4) wykorzystywanych do celów leczniczych w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy:

1) części Obszaru, dla których w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub ich zmiany w zakresie terenów przeznaczonych w tych planach pod zabudowę;

2) obszarów i terenów przewidzianych pod zabudowę w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, na których dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej, usługowej i letniskowej pod warunkiem możliwości wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków, z wyłączeniem obiektów małej architektury, na przylegających działkach w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073);

3) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

4) obiektów budowlanych na terenach ogólnodostępnych kąpielisk, plaż i przystani wodnych niezbędnych do ich funkcjonowania;

5) odbudowy, rozbudowy lub nadbudowy istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych, usługowych oraz o funkcji mieszanej w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie przybliżania istniejącej linii zabudowy na działce do brzegów wód, a także nie zwiększania istniejącej powierzchni budynku:

a) o nie więcej niż 10 m² w przypadku budynków o powierzchni mniejszej lub równej 100 m²,

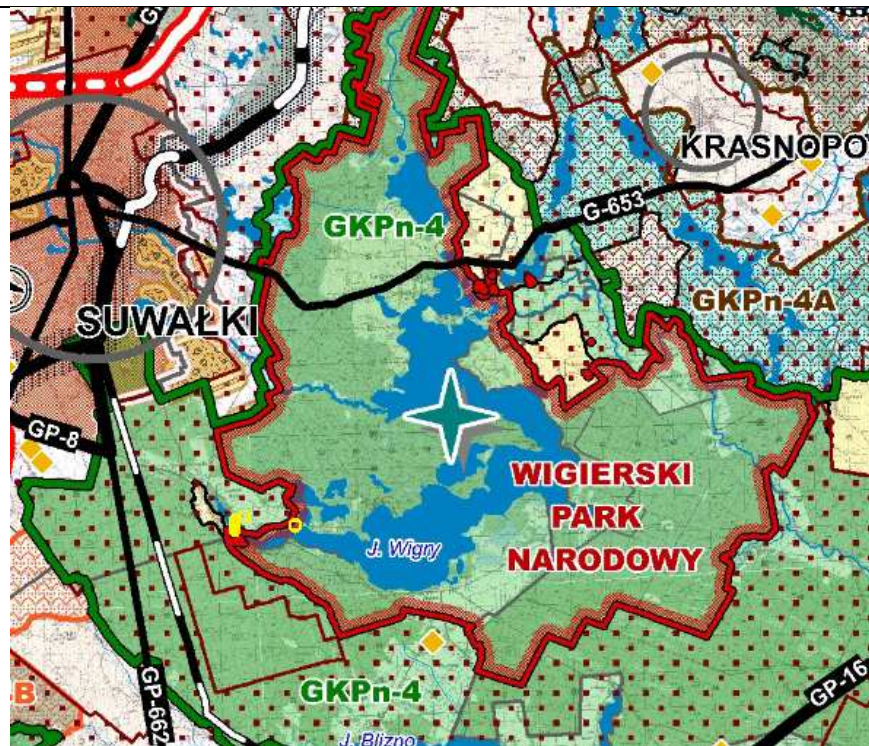
b) o nie więcej niż 10% w przypadku budynków o powierzchni powyżej 100 m²;

6) terenów wokół sztucznych zbiorników wodnych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7 lit. b, o powierzchni nie większej niż 0,5 ha i o głębokości nie większej niż 3 m;

7) obiektów małej architektury w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332 z późn. zm.), bez możliwości ich rozbudowy i zmiany użytkowania.”

W niedalekiej odległości (ok. 68 m) od terenu planu ark.5, we wsi Płociczno – Tartak, zlokalizowany jest pomnik przyrody ustanowiony 05.09.1969 r. przez Prezydium WRN w Białymstoku decyzją Nr PŁop-410b/3/1-14/69 Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa. Jest to dąb szypułkowy (*Quercus robur*).

W całości teren Planu znajduje się w Głównym Korytarzu Ekologicznym **GKPN – 4 Puszcza Augustowska** (ryc.12).

Źródło: Plan zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego. Rys. 10 Ochrona Sieci Ekologicznej Złóż Kopalin i Gleb

Ryc.12 Położenie terenu Planu w korytarzu ekologicznym
Obszar węzłowy GKPn-4 – Puszcza Augustowska

6.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji przedsięwzięcia

Brak realizacji przedsięwzięcia nie spowoduje zmian w środowisku, zachowa jego stan obecny. Realizacja planu może przyczynić się do ochrony wód w tym jez. Wigry, poprzez obowiązek podłączenia się do istniejącej na tym terenie sieci sanitarnej i wodociągowej.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na obszarze planu nie przewiduje się inwestycji o znaczącym oddziaływaniu na środowisko przyrodnicze.

8. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W granicach opracowania nie występują problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu. Cały obszar planu położony jest na terenach chronionych. Na terenie Wigierskiego Parku Narodowego i obszarach Natura 2000 PLH 200004 „Ostoja Wigierska” i PLB 200002 Puszcza Augustowska i PLH 200005 Ostoja Augustowska, oraz w otulinie WPN i obszarze chronionego krajobrazu „Puszcza i Jeziora Augustowskie”.

Zadania ochronne zawarte w Zarządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zadań ochronnych dla Wigierskiego Parku Narodowego są uwzględnione w planie zagospodarowania przestrzennego w zakresie zagrożeń wewnętrznych istniejących i potencjalnych oraz sposobach eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków, poprzez m. in.:

- ograniczenie zabudowy,
- ograniczenie prac ziemnych w odległości 100 m od granic siedlisk i stanowisk gatunków Natura 2000,
- działania na rzecz ograniczania zabudowy terenów przyległych do jezior i rzek przez postulowanie wyznaczenia i wyłączenia spod zabudowy 100 m strefy ochronnej
- zakaz wycinki drzew i krzewów,
- pozostawienie gruntów organicznych w stanie dotychczasowym,
- pozostawienie gruntów uprawnych w kulturze rolnej,
- pozostawienie terenów biologicznie czynnych na każdej działce budowlanej,
- tworzenie terenów zielonych gatunkami roślin rodzimych,
- preferowanie paliw niskoemisyjnych w zakresie ogrzewania,
- usuwanie ścieków w oparciu o istniejącą wiejską kanalizację sanitarną,
- pobór wody z lokalnej sieci wodociągowej.

Wymienione zadania ochronne nie stanowią bezpośrednich zakazów czy nakazów są postulatami i propozycjami działań nie wykluczającymi realizacji pewnych inwestycji przewidzianych planem.

Typ środowiska przyrodniczego na obszarze planu, pod względem samoregulacji i odporności wyróżniają:

- duża zdolność do samooczyszczania (dobre warunki przewietrzania);
- wysoko zróżnicowana struktura ekologiczna.

Generalnie środowisko przyrodnicze obszaru opracowania planu powinno być odporne na obciążenia antropogeniczne przy uwzględnieniu działań na rzecz jego ochrony.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Przy sporządzaniu planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska określone w następujących aktach prawnych ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym:

Konwencja ramsarska – układ międzynarodowy dotyczący ochrony przyrody podpisany 2 lutego 1971 r., którego celem jest ochrona i utrzymanie w niezmienionym stanie obszarów określonych jako „wodno – błotne”. Szczególnie chodzi o populacje ptaków wodnych zamieszkujących te tereny lub okresowo w nich przebywające.

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. (Dyrektywa Siedliskowa) oraz Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. (w sprawie ochrony dzikich ptaków). Głównym celem Dyrektyw jest konieczność przyczynienia się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny, flory i ptaków na europejskim terytorium państw członkowskich. Niemniej jednak działania podejmowane zgodnie z dyrektywami powinny uwzględniać wymogi gospodarcze, społeczne i kulturalne oraz cechy regionalne i lokalne.
- Strategia Lizbońska – przyjęta na szczycie Rady Europy w Lizbonie w marcu 2000, uzupełniona na szczycie Rady Europy w Goteborgu w czerwcu 2001r. Głównym celem „strategii” jest stworzenie na obszarze Unii najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej gospodarki na świecie, opartej na wiedzy zdolnej do tworzenia nowych miejsc pracy oraz zapewniającą spójność społeczną. Osiągnięcie tego celu nie musi odbywać się kosztem degradacji środowiska naturalnego i musi być zgodne ze zrównoważonym rozwojem.

- Dyrektywa Rady Nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko – dyrektywę niniejszą stosuje się do oceny skutków środowiskowych tych przedsięwzięć publicznych i prywatnych, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, celem dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienia się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.
- Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego – VI Program Działań na Rzecz Środowiska. Program ten stanowi podstawę dla wymiaru ochrony środowiska europejskiej strategii stałego rozwoju i przyczynia się do włączenia problemów ochrony środowiska do wszystkich polityk wspólnoty, między innymi poprzez określenie priorytetów ochrony środowiska dla strategii. W szczególności program ten ma na celu:
 - podkreślenie znaczenia zmiany klimatu,
 - ochronę, zachowanie, odbudowę i rozwijanie funkcjonowania systemów naturalnych, siedlisk przyrodniczych, dzikiej fauny i flory,
 - przyczynianie się do wysokiego poziomu jakości życia i dobrobytu społecznego obywateli poprzez zapewnienie środowiska naturalnego, w którym poziom zanieczyszczenia nie powoduje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego oraz poprzez zachęcanie do stałego rozwoju urbanizacyjnego,
 - lepszą wydajność zasobów oraz zarządzanie zasobami i odpadami mając na celu zapewnienie, że spożycie odnawialnych i nieodnawialnych zasobów nie przekroczy zdolności środowiska naturalnego.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009r. (Dyrektywa OZE).

Dyrektywa OZE ustanawia wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych. W związku z tym państwa członkowskie powinny podejmować odpowiednie kroki, mając na celu stworzenie infrastruktury przemysłowej i dystrybucyjnej sieci elektroenergetycznej, inteligentnych sieci, obiektów magazynowania oraz systemu elektroenergetycznego, aby zagwarantować bezpieczne działanie systemu elektroenergetycznego podczas przystosowania go do dalszego rozwoju wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym również połączeń wzajemnych między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ustawa określa cele, zasady i formy ochrony przyrody ożywionej i nieożywionej oraz krajobrazu. Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody: dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, siedlisk przyrodniczych, szczątków przyrody ożywionej i nieożywionej oraz krajobrazu i zadrzewień.

 - Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Organy administracji są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, dotyczące m.in.:

- stanu elementów środowiska oraz wzajemnego oddziaływania między tymi elementami,
- emisji i zanieczyszczeń oddziałujących lub mogących oddziaływać na środowisko,
- środków i działań, które mają faktycznie lub potencjalnie wpływ na poszczególne elementy środowiska lub ich ochronę oraz raportów w tym zakresie,
- stanu zdrowia, bezpieczeństwa i warunków życia ludzi w zakresie oddziaływania na nie stanu środowiska i emisji.

- Polityka ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej przyjęta uchwałą nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r. (poz. 794).

Rolą Polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców.

Cele szczegółowe określono w odpowiedzi na najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska, w sposób umożliwiający połączenie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Cele szczegółowe dotyczą zdrowia, gospodarki i klimatu.

Cele szczegółowe będą realizowane przez kierunki interwencji takie jak:

- zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,
- ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej,
- zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej,
- gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym,
- zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,
- wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (polegają określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych),
- przeciwdziałanie zmianom klimatu,
- adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,
- usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Ze szczególną intensywnością realizowane będą działania mające na celu **poprawę jakości powietrza przez ograniczenie niskiej emisji**, która jest główną przyczyną powstawania smogu. Na szczeblu rządowym oznacza to przygotowanie odpowiednich przepisów i instrumentów finansowego wsparcia, takich jak program „**Czyste powietrze**”, dla niezbędnych inwestycji oraz koordynację ich wdrażania w regionach.

- Program Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego na lata 2017 – 2020 z perspektywą do 2024 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Główne priorytety tego Programu to:

I. Rozwój infrastruktury ochrony środowiska,

II. Ochrona ekologiczna regionu,

III. Racjonalna gospodarka odpadami, przyjazna środowisku w celu ochrony wód i powierzchni ziemi,

IV. Budowa świadomości ekologicznej społeczeństwa.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu głównymi celami ochrony środowiska ustalonymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym jest:

- utrzymanie norm odnośnie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonych w przepisach szczególnych,
- dotrzymanie standardów jakości środowiska w odniesieniu do pola elektromagnetycznego,
- ochrona terenów cennych przyrodniczo, w tym obszarów objętych ochroną prawną,
- ochrona terenów zabudowy mieszkaniowej,
- ochrona krajobrazu.

Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowywaniu planu.

9.1. Zagrożenia przyrodnicze

W warunkach środowiska przyrodniczego Polski do podstawowych zagrożeń przyrodniczych należą zagrożenie powodziowe, ruchy masowe (zagrożenie morfodynamiczne) i ekstremalne stany pogodowe.

Zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od wielu czynników, jak:

- morfogeneza terenu;
- morfometria terenu (kąty nachylenia terenu i wysokości względne);
- przypowierzchniowa budowa geologiczna;
- inne przejawy morfodynamiki;
- pokrycie terenu roślinnością;
- zabezpieczenia techniczne stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych, ingerencja antropogeniczna może doprowadzić do zachwiania stabilności stoku i uruchomienia procesów morfodynamicznych.

Zgodnie z literaturą przedmiotu (Klimaszewski 1978) słabe ruchy masowe (soliflukcja) mogą pojawiać się już przy kącie nachylenia 2-7°, przy 7-15° może wystąpić silne spełzywanie i soliflukcja oraz osuwanie. Przy kącie nachylenia terenu 15-35° możliwe jest silne osuwanie gruntu. Za osuwiskotwórcze uznaje się generalnie nachylenie terenu 15-35°. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania mas skalnych i zwietrzliny. Zjawisko to nie występuje na badanym terenie ze względu na utrwalenie obszaru roślinnością drzewiastą.

Powszechnym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego Polski są **ekstremalne stany pogodowe**, takie jak bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe a likwidacja skutków jest kwestią organizacyjną.

10. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru na środowisko

Na przedmiotowym terenie nie przewiduje się lokalizacji inwestycji o znaczącym oddziaływaniu na środowisko. Projekt planu jest kontynuacją historycznie ustanowionej funkcji turystycznej, rekreacyjnej i mieszkaniowej przedmiotowego terenu planu. Zapisy projektu planu stanowią adaptację stanu istniejącego z zapisami wcześniejszych planów. Dają możliwość poprawy stanu istniejącego oraz możliwość właściwego wykorzystania gospodarczego własności, poprzez właścicieli poszczególnych nieruchomości bez szkody

dla środowiska. Plan daje również możliwość stworzenie strefy przemysłowej, jak w istniejącym już planie zagospodarowania przestrzennego.

Funkcjonowanie inwestycji przewidzianych w projekcie planu może spowodować zmiany w środowisku przyrodniczym (rozumie się przez to oddziaływanie na zdrowie ludzi) w następujący sposób:

- naruszenia obiegu materii w środowisku,
- ubytku rolnej przestrzeni produkcyjnej,
- degradacji środowiska przez:
 - pośrednie zanieczyszczenie gleb i wód ,
 - zanieczyszczenie powietrza (w tym hałas),
 - zniekształcenia pierwotnego krajobrazu,
 - zwiększenie wpływu antropopresji.

10.1. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska

Tabela Nr 2. Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska (zabudowa usługowa- U, zabudowa mieszkaniowa- MN, zabudowa zagrodowa – RM, zabudowa produkcyjna, magazynowa -P, tereny rolne – R, teren sportu i rekreacji-UT, drogi – KD, KDW, tereny leśne - ZL)

Lp.	Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków oddziaływania
1.	Różnorodność biologiczna	Likwidacja bioróżnorodności na terenach budowlanych i utwardzonych dojazdów	Bezpośrednie, długoterminowe i stałe
2.	Ludzie	Zwiększenie hałasu i zanieczyszczeń powietrza szczególnie w dopuszczalnych normach	Bezpośrednie, stałe
3.	Zwierzęta	Częściowa likwidacja fauny glebowej, migracja na inne tereny	Bezpośrednie i pośrednie, długoterminowe i stałe
4.	Rośliny	Likwidacja zastępej roślinności w tym drzew na terenach przyszłych inwestycji, pozostawienie drzew i krzewów nie kolidujących z przyszłymi inwestycjami, zasadzenie nowych terenów zielonych (krzewów, drzew)	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe
5.	Woda	brak	brak
6.	Powietrze i klimat lokalny	Zwiększona emisja substancji lotnych z pojazdów oraz palenisk domowych, hałas, oddziaływania te będą poniżej dopuszczalnych norm	Bezpośrednie, stałe poniżej dopuszczalnych norm
7.	Powierzchnia ziemi	Wykopy, plantowanie terenu związane z lokalizacją nowej zabudowy	Bezpośredni, stałe i długoterminowe
8.	Krajobraz	Zwiększenie zabudowy	Bezpośrednie, długoterminowe, stałe
9.	Zasoby naturalne	brak	brak
10.	Dobra materialne	brak	brak
11.	Obszary Natura 2000	Pośrednia możliwa penetracja przez mieszkańców terenu, jak dotychczas, wpływ na poszczególne elementy środowiska jak wyżej, brak oddziaływania na przedmiot ochrony. Zmniejszenie terenów do swobodnej penetracji zwierząt poprzez wyłączenie terenu pól otwartych (teren nr 6)	Nieznaczne, jak dotychczas, nie zagrażające funkcjonowaniu obszarów Natura 2000

Oddziaływania te będą również skumulowane, ale ich wartości nie będą przekraczały dopuszczalnych norm przewidzianych przepisami prawa.

Oddziaływania będą miały charakter neutralny przy zastosowaniu metod chroniących środowisko podczas realizacji planu jak i późniejszym funkcjonowaniu oraz neutralny/dyskusyjny teren przemysłowy, przy braku informacji o rodzaju inwestycji.

Tereny korzystne to pozostawione tereny zielone oraz grunty rolne i tereny zielone oraz tereny biologicznie czynne na terenach zabudowy i tereny neutralne/korzystne dla terenu UT przy pozostawieniu 80% powierzchni biologicznie czynnej i 5% powierzchni zabudowy terenu. Lokalizacja tych terenów została przedstawiona na końcu prognozy, załączniki nr 1 - 5 do prognozy.

10.2. Różnorodność biologiczna

Ochrona różnorodności oraz roślin polega na:

- zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej;
- tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez roślinność funkcji biologicznej w środowisku;
- zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan roślin.

Zmiany proponowane w planie przyczynią się do likwidacji bioróżnorodności na terenach przyszłych inwestycji, które proponowane są na terenach zadrzewionych, pól uprawnych. Grunty rolne nieużytkowane rolniczo, wykorzystywane pod zabudowę, przemysł, zostaną zamienione częściowo na tereny budowlane. Rekompensatą zajęcia tych terenów będą tereny zielone – biologicznie czynne (od 10 do 70%), proponowane na terenach zainwestowania. A także bezwzględne pozostawienie w stanie nienaruszonym istniejących zadrzewień, zakrzaczeń i innych form roślinnych na terenie wolnych od inwestycji. Przyszłą zabudowę, inwestycje należy wkomponowywać w istniejące tereny zielone tak, aby likwidacja drzew czy krzewów była jak najmniejsza.

10.3. Ludzie

Wpływ inwestycji przewidzianych planem na ludzi, to wpływ na którykolwiek element środowiska. Nie przewiduje się jednoznacznie negatywnych oddziaływań inwestycji przewidzianych planem.

Zwiększy się ilość hałasu i innych zanieczyszczeń spowodowanych nowym zainwestowaniem, w trakcie ich realizacji. Hałas spowodowany tymi działaniami nie przekroczy dopuszczalnych norm, będzie to hałas czasowy związany z realizacją nowych inwestycji, co nie powinno wpłynąć negatywnie na ludzi zamieszkujących te tereny.

Nie przewiduje się pogorszenia warunków życia ludzi.

10.4. Zwierzęta i roślinność

Ochrona zwierząt polega na:

- zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej;
- tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełniania przez zwierzęta funkcji biologicznej w środowisku;
- zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpływać na zasoby oraz stan zwierząt.

Zwiększy się penetracja terenu, hałas, zajęcie terenów pod zabudowę, co spowoduje migrację zwierząt analizowanego obszaru poza ich zasięg. Nowa zabudowa powinna być tworzona bez większych strat dla trwałej roślinności tego terenu. Drzewa, krzewy powinny pozostać w stanie dotychczasowym w jak największym stopniu.

Zaleca się również tworzenie terenów zielonych, biologicznie czynnych na każdym terenie zainwestowania od 10 do 70%.

Podłączenie do sieci wodno-kanalizacyjnej przedmiotowego terenu oraz zakaz nawożenia nie będzie powodem strat w faunie i florze wód jeziora Wigry.

10.5. Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

Ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości poprzez:

- utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach;
- zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane;
- zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach.

Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie;
- zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Do zantropizowanego terenu dostaną się zwiększone ilości emisji różnych substancji powstających w procesach spalania paliw w trakcie realizacji inwestycji. Największą rolę w zanieczyszczeniu powietrza odgrywają: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek i dwutlenek węgla, pyły, węglowodory.

Na poziomie lokalnym, czyli na poziomie tworzenia nowego ładu przestrzennego na terenach przewidzianych planem, realizacja ochrony powietrza polega na ograniczaniu powstawania nowych zanieczyszczeń, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, przy uwzględnieniu lokalnych walorów i wrażliwości środowiska.

Wzrośnie również ilość hałasu a ochrona przed hałasem to zapewnienie utrzymania hałasu poniżej dopuszczalnej normy lub co najmniej na tym poziomie. Normy zawarte są w stosownych aktach prawnych.

Hałas jak i emisja zanieczyszczeń spowodowane będą tworzeniem nowych inwestycji i związanej z nią całą infrastrukturą. Ilość i jakość zanieczyszczeń nie przekroczy dopuszczalnych norm ze względu na niewielkie zainwestowanie przewidziane planem oraz zalecenie stosowania paliw niskoemisyjnych.

10.6. Krajobraz i powierzchnia ziemi

Ochrona powierzchni ziemi polega na :

- racjonalnym gospodarowaniu,
- zachowaniu funkcji środowiskowych, gospodarczych, społecznych i kulturowych,
- zapobieganiu zanieczyszczeniu substancjami powodującymi ryzyko;
- zachowanie jak najlepszego stanu gleby;
- zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom;

- przeciwdziałaniu niekorzystnym zmianom naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Do krajobrazu wiejskiego z funkcją rekreacyjną, w różnym stopniu zabudowanego, wprowadza się zabudowę o podobnym przeznaczeniu i charakterze co nie powinno wpłynąć negatywnie na krajobraz.

Należy pamiętać aby nowa zabudowa nie stała się dominantą w krajobrazie a każdy nowo powstały obiekt powinien być uzupełniony terenami zieleni rodzimej.

Nie przewiduje się zmiany naturalnego ukształtowania terenu. Należy przeciwdziałać niekorzystnym zmianom naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi poprzez racjonalne wykorzystanie warstwy próchnicznej gleby w kierunku odtworzenia i ulepszenia gleb na terenach budów.

10.7. Wody powierzchniowe i wody podziemne

Ochrona wód polega na zapewnieniu ich jak najlepszej jakości, w tym utrzymywanie ilości wody na poziomie zapewniającym ochronę równowagi biologicznej, w szczególności przez:

- utrzymanie jakości wód powyżej albo co najmniej na poziomie wymaganym w przepisach;
- doprowadzenie jakości wód co najmniej do wymaganego przepisami poziomu, gdy nie jest on osiągnięty.

Projekt planu nie stanowi zagrożenia dla wód, planuje się odprowadzenie ścieków sanitarnych z projektowanej zabudowy docelowo do istniejącej kanalizacji wiejskiej. Zaopatrzenie w wodę projektuje się z lokalnej sieci wodociągowej. Wody opadowe z terenów budowlanych należy odprowadzać powierzchniowo i zagospodarować w obrębie własnych działek, odprowadzenie wód opadowych z terenów komunikacyjnych w oparciu o istniejący i projektowany system odwadniania. Rozwiązania proponowane w planie zabezpieczą wody podziemne i powierzchniowe przed zanieczyszczeniami. Zapewnią najlepszą jakość wód wymaganych w przepisach. Należy również przestrzegać zachowania postulowanej 100 metrowej strefy od jeziora wyłączonej z zabudowy, z przeniesieniem zapisów wcześniejszego mpzp.

10.8. Zasoby naturalne

Surowce, które człowiek czerpie ze środowiska przyrodniczego na swoje potrzeby nazywają się zasobami naturalnymi ziemi. Zasoby te dzielą się na nieorganiczne takie jak: powietrze atmosferyczne, surowce mineralne, gleba, woda oraz organiczne tj. rośliny i zwierzęta.

Wpływ realizacji przedmiotowych inwestycji ustalonych planem, na stan zasobów naturalnych został omówiony powyżej na poszczególny element środowiska przyrodniczego. Oddziaływanie będzie długoterminowe, stałe i bezpośrednie, ale nie będzie to oddziaływanie jednoznacznie negatywne.

10.9. Zabytki i dobra materialne

Na terenie objętym planem, oznaczonym symbolem 1P, znajduje się wpisany do rejestru zabytków nieruchomych decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Suwałkach z dnia 7 listopada 1991 r., L.dz. WKZ 534/857/d/91 pod numerem A-857 Zespół komunikacyjny wąskotorowej kolei leśnej w Płocicznie, który wpisany jest również do wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków nieruchomych.

Na terenie objętym planem znajduje się ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków zaewidencjonowane stanowisko archeologiczne Gawrych Ruda 11 AZP 19-85/11, objęte ochroną na podstawie niniejszego planu.

W przypadku natrafienia, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych na przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, należy postępować zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

10.10. Obszary NATURA 2000 i parku narodowego

Można stwierdzić, że inwestycje przewidziane planem nie wpłyną bezpośrednio na obszary Natura 2000, ani na przedmioty ochrony dla których te obszary zostały powołane oraz na ich fragmentację. W tym celu uregulowano gospodarkę wodno-ściekową poprzez podłączenie do istniejącej sieci kanalizacyjnej i wodociągu wiejskiego, tymczasowo dopuszcza się indywidualne rozwiązania (przydomowe oczyszczalnie ścieków i szczelne zbiorniki).

Penetracja terenu przez mieszkańców nie przyczyni się do pogorszenia stanu środowiska i nie spowoduje szkód dla obszarów Natura 2000. Mogą wystąpić pośrednie oddziaływania spowodowane penetracją mieszkańców bez szkody dla tych obiektów jak dotychczas.

Podczas realizacji inwestycji należałoby wziąć pod uwagę przedstawione zalecenia:

1. terminy prowadzenia kolejnych etapów prac budowlanych dostosowane zostaną do okresów aktywności poszczególnych grup organizmów;
2. wprowadza się obowiązek kontroli terenu planowanej inwestycji wraz z jego bezpośrednim otoczeniem pod kątem występowania chronionych okazów bezkręgowców, płazów, gadów i ssaków (nadzór przyrodniczy). W razie pojawienia się chronionych okazów, nadzór przyrodniczy powinien przenieść je w bezpieczne miejsce, poza rejon inwestycji;
3. przed przystąpieniem do realizacji robót należy poinformować i przeszkolić wszystkich pracowników wykonawcy o zakazach wynikających z ochrony przyrody panujących na obszarze inwestycji m.in. o zakazie zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu – prace mogą być wykonane pod nadzorem przyrodniczym;
4. prace budowlane prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej;
5. emisja hałasu, której źródłem będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do prowadzenia prac ziemnych, a także środki transportu, nie może przekroczyć wartości dopuszczalnych, a użyty sprzęt musi być sprawny technicznie, dopuszczony do użytkowania, wskazuje się na bieżącą kontrolę stanu technicznego maszyn i urządzeń wykorzystywanych przy budowie, tak, aby charakteryzowały się korzystnymi własnościami akustycznymi - zabezpieczy to przed nadmierną uciążliwością akustyczną;
6. emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, której źródłami będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do prac ziemnych, a także środki transportu, nie może przekroczyć wartości dopuszczalnych;
7. sprzęt budowlany i transportowy powinien być sprawny technicznie, dopuszczony do użytkowania i nie może mieć niekorzystnego wpływu na jakość prac budowlanych. Jego stan techniczny należy kontrolować na bieżąco, tak, aby był w pełni sprawny technicznie – zabezpieczy to m.in. przed wyciekami oleju;
8. ograniczenie do minimum czasu pracy silników spalinowych maszyn i pojazdów na biegu jałowym, wyłączanie silników pojazdów podczas postoju;

9. przewóz materiałów odbywać się będzie po istniejących drogach i tymczasowych drogach technologicznych (transport materiałów budowlanych po drogach utwardzonych, a transport materiałów sypkich w opakowaniach pojazdami do tego przystosowanymi);
10. utrzymywanie w należytej czystości terenu dróg i placów, aby nie dochodziło do wtórnej emisji,
11. ograniczenie prędkości ruchu pojazdów w rejonie budowy;
12. materiały budowlane należy składować w wyznaczonych miejscach w ilości niezbędnej do zapewnienia ciągłości robót budowlanych, w sposób zabezpieczający przez zanieczyszczeniem środowiska wodno-gruntowego na skutek działania czynników atmosferycznych, np. wiatru, deszczu (np. przez okrycie siatką);
13. miejsca czasowego magazynowania materiałów ziemnych czy sprzętu, zaplecze zabudowy powinny być wyznaczane poza terenami podmokłymi i w oddaleniu od jeziora;
14. dla zminimalizowania odpadów trafiających na składowisko jak największa ich część będzie segregowana z możliwością ponownego późniejszego ich użycia - odpady należy gromadzić selektywnie w sposób ograniczający ich kontakt ze środowiskiem (zaplecze budowy należy wyposażyć w kontenery na odpady), przygotować miejsca do ich magazynowania a następnie należy je przekazać odpowiednim firmom w celu ich odzysku, lub unieszkodliwienia (ostatecznie składowania). Warstwę ziemi urodzajnej (nie traktowane jako odpad) zostaną wykorzystane na terenie budowy – materiał ziemny z materiałem genetycznym powinien zostać wykorzystany na miejscu;
15. prace budowlane nie mogą wykraczać poza przewidywany do realizacji teren;
16. ograniczenie szerokość pasa terenu zajętego w trakcie budowy. Plac budowy i jego zaplecze oraz drogi techniczne zostaną zorganizowane w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie powierzchni terenu, w tym celu wykorzystane zostaną istniejące drogi;
17. prace prowadzone będą w sposób niepowodujący zmian stosunków wodnych na obszarze inwestycji i na gruntach sąsiadujących z terenem przedsięwzięcia – zachować podczas prowadzenia prac swobodny przepływ wód, należy zabezpieczyć obszar cieków dopływających do jeziora przed zanieczyszczeniem (masami ziemnymi, materiałami budowlanymi, odpadami), bądź przedostawania się zawiesin mineralnych czy zanieczyszczeń z placu budowy bezpośrednio do wód – gdyby taka sytuacja miała miejsce, należy bezzwłocznie usunąć materiał i przywrócić przepływ wód.
18. zaleca się, aby prace wykonywane ciężkim sprzętem w fazie realizacji inwestycji prowadzone były poza sezonem lęgowym ptaków, rozrodczym płazów,
19. w przypadku konieczności prowadzenia prac przy dużych inwestycjach w sezonie lęgowym niezbędny jest nadzór ornitologiczny,
20. wskazane jest, aby wszelkie działania związane z lokalizacją inwestycji nie były zlokalizowane na cennych siedliskach przyrodniczych,
21. wskazane jest, aby wycinka drzew i krzewów odbywała się poza sezonem wegetacyjnym,
22. zaleca się, aby roboty budowlane na gruntach użytkowanych rolniczo dostosować do okresu wegetacji roślin,
23. zaleca się, aby prace ziemne prowadzone w pobliżu drzew – drzewostanów wykonywać w sposób niepowodujący zagrożeń dla systemów korzeniowych i pni drzew sąsiednich,
24. należy ograniczyć do minimum nieuzasadnione przejazdy ciężkiego sprzętu przez tereny leśne, hydrogeniczne i łąki,
25. w miejscach, gdzie szczególnie intensywnie poruszał się ciężki sprzęt kołowy należy dokonać spulchnienia gruntu.

Przewidziane projektem planu tereny nie będą miały negatywnego wpływu na Obszary Natura 2000. I nie przewiduje się wystąpienia przekształceń wymagających kompensacji przyrodniczej, niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000. W związku z realizacją ustaleń projektu „Planu...” nie wystąpią przekształcenia prowadzące do dezintegracji obszarów Natura 2000 oraz do pogorszenia sieci ich połączeń ekologicznych.

Planowana zabudowa nie wpłynie znacząco na walory przyrodnicze obszaru Natura 2000, gdyż zachowuje zasady zrównoważonego rozwoju, przy udziale środków chroniących środowisko.

10.11. Uwarunkowania ochrony środowiska kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej i krajobrazu kulturowego

Na przedmiotowym terenie nie występują zabytki, dobra kultury współczesnej czy krajobraz kulturowy wymagający ochrony.

10.12. Potencjale zagrożenia środowiska przyrodniczego wynikające z realizacji projektu Planu

Uogólniając po analizie projektowanych zamierzeń Planu, można przepuszczać jakiego rodzaju oddziaływania wystąpią. Oddziaływania te mogą być trwałe lub odwracalne. Będą powstawały na przestrzeni dłuższego okresu czasu, trudnego do określenia. Oddziaływania te będą inne na etapie realizacji i inne na etapie funkcjonowania. Przy użyciu technik i metod chroniących środowisko realizacja ustaleń planu nie będzie przyczyną degradacji wartości przyrodniczej obszaru planu. W tabeli nr 3, przedstawiono potencjalny wpływ realizacji Planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

Tabela nr 3 Potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI Planu... NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBNIENIE
POWIETRZE			
- wzrost zanieczyszczenia powietrza (pyły, gazy)		+	
- powstanie odorów		+	
KLIMAT AKUSTYCZNY			
- wzrost hałasu			+
- wibracje		+	
POWIERZCHNIĘ ZIEMI			
- zniszczenie warstw powierzchniowych (warstwy gleb)		+	
- zmiany rzeźby terenu		+	
- wzrost erozji wietrznej		+	
- wzrost zagrożenia osuwiskami		+	
HYDROSFERĘ			
- zmiany w obecnych przepływach wody		+	
- zmiany jakości wód		+	
- zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych		+	

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
RZESTRZENNEGO CZĘŚCI OBRĘBU GEODEZYJNEGO PŁOCICZNO – TARTAK I GAWRYCH RUDA W GMINIE
SUWAŁKI**

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI Planu... NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBNIĘ
- zmiany ilości wód powierzchniowych lub podziemnych		+	
- zrzuty ścieków do wód		+	
ROŚLINNOŚĆ			
- zmiany różnorodności siedlisk, w tym ich fragmentacja		+	
- wprowadzenie nowych gatunków w tym obcych geograficznie			+
ZWIERZĘTA			
- zmiany różnorodności gatunkowej		+	
- przecięcie szlaków wędrówek i migracji zwierząt			+
KRAJOBRAZ			
- zmiana ukształtowania terenu, - zwiększenie stopnia urbanizacji wartości estetycznych krajobrazu:	+	+	+
KLIMAT			
- zmiany cech klimatu		+	

10.13. Oddziaływanie MPZP poza obszarami opracowania

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie oddziaływał na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej, wprowadzaniem emisji do powietrza związana z ogrzewaniem, odprowadzanie ścieków do istniejącej sieci kanalizacyjnej, powstawanie nowych wydepczyisk (nieleśny zespół zajmujący powierzchnie eksploatowane poprzez deptanie i zgniatanie), związanych z penetracją użytkowników przedmiotowego terenu. Pojawienie się roślinności ruderalnej na terenach sąsiadujących. Zapisy dla możliwych działań na terenach planu, nie stanowią zagrożenia dla i degradacji okolicznych jezior. Uchronienie przed zanieczyszczeniem wód jeziora i wód podziemnych, należy widzieć w zwodociągowaniu i kanalizacji przedmiotowego obszaru.

11. Rozwiązania mające na celu zapobiegania, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Przedmiotowy teren jest obszarem wiejskim z historycznym już użytkowaniem turystycznym, mieszkaniowym i przemysłowym oraz rolniczym, położonym na terenie Wigierskiego Parku Narodowego i obszarach Natura 2000. Projekt Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wprowadza poszerzenie zastętego użytkowania z jednoczesną próbą uporządkowaniem terenu. Dostosowania terenu do wymogów współczesności i zasad zagospodarowania w Parkach Narodowych oraz na obszarach Natura 2000.

Należy stwierdzić, że teren ten spełnia warunki do rozwoju proponowanych w planie zamierzeń, ze względu na atrakcyjność turystyczną oraz zgodność z sugestiami studium gminy i wolą społeczności lokalnej.

Podczas realizacji planu należy zalecić :

- zachowanie mikrosiedlisk pojedynczych tworów przyrody (drzewa, krzewy, głązy),
- zachowanie zadrzewień, zakrzewień.

Dla ochrony stosunków wodnych należy zakazać:

- zasypywania drobnych zbiorników wodnych i środowisk wodno — błotnych,
- poboru wód bez pozwolenia wodno - prawnego,
- niwelacji naturalnych form geomorfologicznych.

Dla zapewnienia ochrony wód przed zanieczyszczeniem ściekami wprowadza się następujące zakazy:

- odprowadzania jakichkolwiek ścieków do wód Parku,
 - odprowadzania ścieków nieoczyszczonych do gruntu,
 - tworzenia wysypisk śmieci i składowania nawozów na glebie w odległości mniejszej niż 100 m od brzegu wód,
 - wysypywania śmieci do jakichkolwiek zagłębień terenowych, szczególnie podmokłych.
- Należy zachować istniejący układ dróg z zakazem utwardzania odpadami przemysłowymi (żużel piecowy).

Zaleca się również:

- > przestrzegania wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r.,
- > korzystania i ochrony wód zgodnie z Prawem wodnym z dnia 18 lipca 2001 r.,
- > każdy nowopowstały teren uzupełnić zielenią towarzyszącą, która będzie pełniła rolę izolacyjną i środowiskotwórczą,
- > tworzenie form architektury wiejskiej właściwej regionowi,
- > wprowadzać zadrzewienie gatunkami rodzimymi,
- > wprowadzić nasadzenia zieleni ograniczającej rozprzestrzenianie się hałasu i wibracji wzdłuż dróg,
- > wprowadzić najwłaściwszy sposób odprowadzania ścieków do sieci zbiorczej z przerzutem do oczyszczalni ścieków w Suwałkach,
- > ogrzewanie planuje się w oparciu o własne, indywidualne źródła ciepła, spełniające wymagania przepisów szczególnych w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza;
- > preferuje się źródła ciepła spełniających określone wymagania w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza, bezemisyjne źródła ciepła,
- > zakazać odprowadzania ścieków do gruntu i wód powierzchniowych,
- > gromadzić i składować wszelkie odpady w miejscach do tego przeznaczonych przy zastosowaniu metod ekologicznych.

Na podstawie analizy środowiska przyrodniczego i funkcji terenów wyróżnionych w planie, podjęto prognozę oddziaływania tych terenów na środowisko przyrodnicze jako:

- **neutralne**,
- **neutralne/dyskusyjne** w przypadku terenów przemysłowych, magazynowych,
- **korzystne** w przypadku pozostawienia terenów leśnych i rolnych w stanie dotychczasowym.

12. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w

tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Po analizie wniosków do planu, od mieszkańców i instytucji, stwierdza się brak rozwiązań alternatywnych do przedstawionych w projekcie planu.

Planowane zamierzenia inwestycyjne objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie wymagają specjalnego monitoringu ze względu na małą szkodliwość. Ewentualne losowe przypadki szkodliwości wynikające z awarii sprzętu czy innych, nie przewidzianych zdarzeń będą natychmiast usuwane i monitorowane przez służby do tego powołane.

W trakcie sporządzania projektu planu miejscowego nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

13. Opis przewidywanych metod i częstotliwość monitoringu w przypadku znaczącego wpływu na środowisko, spowodowanego realizacją planu

Projektowane inwestycje nie wymagają specjalnego monitoringu ze względu na małą szkodliwość. Ewentualne losowe przypadki szkodliwości wynikające z awarii sprzętu czy innych, nie przewidzianych zdarzeń będą natychmiast usuwane i monitorowane przez służby do tego powołane.

14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu geodezyjnego Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda w gminie Suwałki”.

PROGNOZA zawiera informacje o podstawach prawnych i zakresie opracowania. Celem prognozy jest określenie wpływu na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda.

Podstawą ustaleń miejscowego planu jest zasada zrównoważonego rozwoju, przez którą rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 10) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **MN**;
- 11) teren zabudowy usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **U**;
- 12) teren zabudowy produkcyjnej, składowej i magazynowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **P**;
- 13) tereny zabudowy zagrodowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **RM**;
- 14) teren sportu i rekreacji, oznaczony na rysunku planu symbolem **UT**;
- 15) tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem **R**;
- 16) tereny leśne, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZL**;
- 17) teren gminnej drogi publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KD**;
- 18) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDW**.

System zaopatrzenia w media docelowo z istniejących sieci wodno-kanalizacyjnych. Przedstawiono metody zastosowane podczas wykonywania prognozy. Główna to wizualizacja i analogii środowiskowej. Wielkość planu oraz przewidywaną szkodliwość realizacji planu nie przewiduje się monitorowania zlokalizowanych inwestycji przewidzianych ustaleniami planu.

Stwierdzono również brak transgranicznych oddziaływań na środowisko ustaleń planu.

W prognozie przedstawiono stan środowiska przyrodniczego terenu planu. Jego istotnym elementem jest położenie obszaru planu po części na terenie Wigierskiego Parku Narodowego i obszarach Natura 2000 PLH 200004 „Ostoja Wigierska” i Ostoja Augustowska i w całości na obszarze Natura 2000 PLB 200002 „Puszcza Augustowska” oraz w części na obszarze chronionego krajobrazu „Puszcza i Jeziora Augustowskie” i otulinie WPN.

Pod względem fizyczno-geograficznym teren leży w obrębie Pojezierza Wschodniosuwalskiego i Równiny Augustowskiej. Teren stanowi wysoczyznę morenową falistą z licznymi wzniesieniami i zagłębieniami oraz po części równinny obszar sandrowy.

Klimat terenu tak jak cała gmina należy do najchłodniejszych w regionie z tendencjami do ocieplenia się.

Gleby stanowią grunty klasy V i VI po części nieużytkowane rolniczo (w części Gawrych Rudy użytkowane rolniczo), antropogeniczne, kulturoziemne użytkowane rekreacyjnie oraz grunty leśne.

Na badanym terenie nie występują surowce mineralne.

Obszar jest silnie zantropizowany przez dziesięciolecia wykorzystywany w sposób tożsamy do proponowanych w planie zamierzeń.

Badany teren położony jest w całości na obszarach objętych ochroną prawną.

Uwzględniono strefę ochronną od wód jeziora Wigry oraz strefę ochrony sanitarnej od cmentarza o szerokości 50 m.

Stwierdza się również, że typ środowiska obszaru planu wyróżnia duża zdolność do samooczyszczania poprzez dobre warunki przewietrzania, stabilność geodynamiczną obszaru oraz wysoko zróżnicowaną strukturę ekologiczną. To wpływa, że środowisko przyrodnicze obszaru planu jest odporne na obciążenia antropogeniczne uwzględniając działania na rzecz jego ochrony.

Przy sporządzaniu planu zastosowano cele ochrony środowiska określone w aktach prawnych zarówno szczebla międzynarodowego jak i krajowego oraz regionalnego.

Najistotniejszym punktem prognozy jest wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska. Wstępnie dokonano i przedstawiono w tabeli wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, przedstawiając sposób oddziaływania i ocenę skutków oddziaływania. Na tej podstawie oceniono charakter oddziaływań, jako neutralne dla szeroko pojętej zabudowy mieszkaniowej i usług, sportu w tym przemysł, magazyny, składy jako neutralne/dyskusyjne ze względu na niewiadomy charakter przyszłych inwestycji na tym terenie, oraz korzystne dla terenów leśnych i rolnych.

Przedstawiono opisowo wpływ poszczególnych ustaleń planu na kolejne elementy środowiska. Istotnym elementem ustaleń planu jest pozostawienie na poszczególnych terenach, terenów biologicznie czynnych.

Przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganiu, ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, poszczególnych ustaleń planu.

Należy stwierdzić, że teren ten spełnia warunki do rozwoju proponowanych w planie zamierzeń, ze względu na atrakcyjność turystyczną oraz zgodność z sugestiami studium gminy i wolą społeczności lokalnej.

Podczas realizacji planu należy zalecić :

- zachowanie mikrosiedlisk pojedynczych tworów przyrody (drzewa, krzewy, głązy),
- zachowanie zadrzewień, zakrzewień.

Należy zakazać:

- wyrębu zadrzewień i zakrzewień,

-rolniczego wykorzystywania gnojowicy i ścieków bytowych w bezpośrednich zlewniach ekosystemów wodnych,

-zachowania obszarów podmokłych w stanie dotychczasowym,

Dla ochrony stosunków wodnych należy zakazać:

-naruszania naturalnej konfiguracji dna i pobraża zbiorników wodnych i cieków za wyjątkiem odtwarzania siedlisk występowania rzadkich gatunków zwierząt,

-poboru wód bez pozwolenia wodno - prawnego,

-niwelacji naturalnych form geomorfologicznych oraz niszczenia naturalnych stref brzegowych.

Dla zapewnienia ochrony wód przed zanieczyszczeniem ściekami wprowadza się następujące zakazy:

-odprowadzania jakichkolwiek ścieków do wód Parku,

-odprowadzania ścieków nieoczyszczonych do gruntu,

-wysypywania śmieci do jakichkolwiek zagłębień terenowych szczególnie podmokłych.

Natomiast należy zakazać:

-niszczenia gleby, które powodowałyby zniszczenie trwałej pokrywy roślinnej, w szczególności prowadzenia prac ziemnych naruszających naturalne ukształtowanie powierzchni terenu oraz zachowanie lasów i nieużytków w stanie dotychczasowym. Pożądanym sposobem użytkowania jest zadarnianie i wprowadzanie zakrzewień i zadrzewień.

Zaleca się również:

- > przestrzegania wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r.,
- > korzystania i ochrony wód zgodnie z Prawem wodnym z dnia 18 lipca 2001 r.,
- > każdy nowopowstały teren uzupełnić zielenią towarzyszącą, która będzie pełniła rolę izolacyjną i środowiskotwórczą,
- > tworzenie form architektury wiejskiej właściwej regionowi,
- > wprowadzać zadrzewienie gatunkami rodzimymi,
- > wprowadzić nasadzenia zieleni ograniczającej rozprzestrzenianie się hałasu i wibracji wzdłuż dróg,
- > wprowadzić najwłaściwszy sposób odprowadzania ścieków do sieci zbiorczej z przerzutem do oczyszczalni ścieków w Suwałkach,
- > ogrzewanie planuje się w oparciu o własne, indywidualne źródła ciepła, spełniające wymagania przepisów szczególnych w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza;
- > preferuje się źródła ciepła niskoemisyjne (energia elektryczna, słoneczna, pompy ciepła) lub źródła ciepła opalane olejem lub gazem.
- > zakazać odprowadzania ścieków do gruntu i wód powierzchniowych,
- > gromadzić i składować wszelkie odpady w miejscach do tego przeznaczonych przy zastosowaniu metod ekologicznych.

Na podstawie analizy środowiska przyrodniczego i funkcji terenów wyróżnionych w planie, podjęto prognozę oddziaływania tych terenów na środowisko przyrodnicze jako:

- **neutralne**,

- **neutralne/korzystne** ze względu na pozostawienie terenów biologicznie czynnych w 80% i zabudowa techniczna 5% powierzchni terenu,

- **neutralne/dyskusyjne** w przypadku terenów przemysłowych,

- **korzystne** w przypadku pozostawienia terenów leśnych, wody w stanie dotychczasowym.

Uważa się również, że projektowane inwestycje nie będą wymagały specjalnego monitoringu ze względu na małą szkodliwość.

Opracowała: Alicja Jaworowska - Jurewicz

A. Jaworowska J.

Oświadczenie

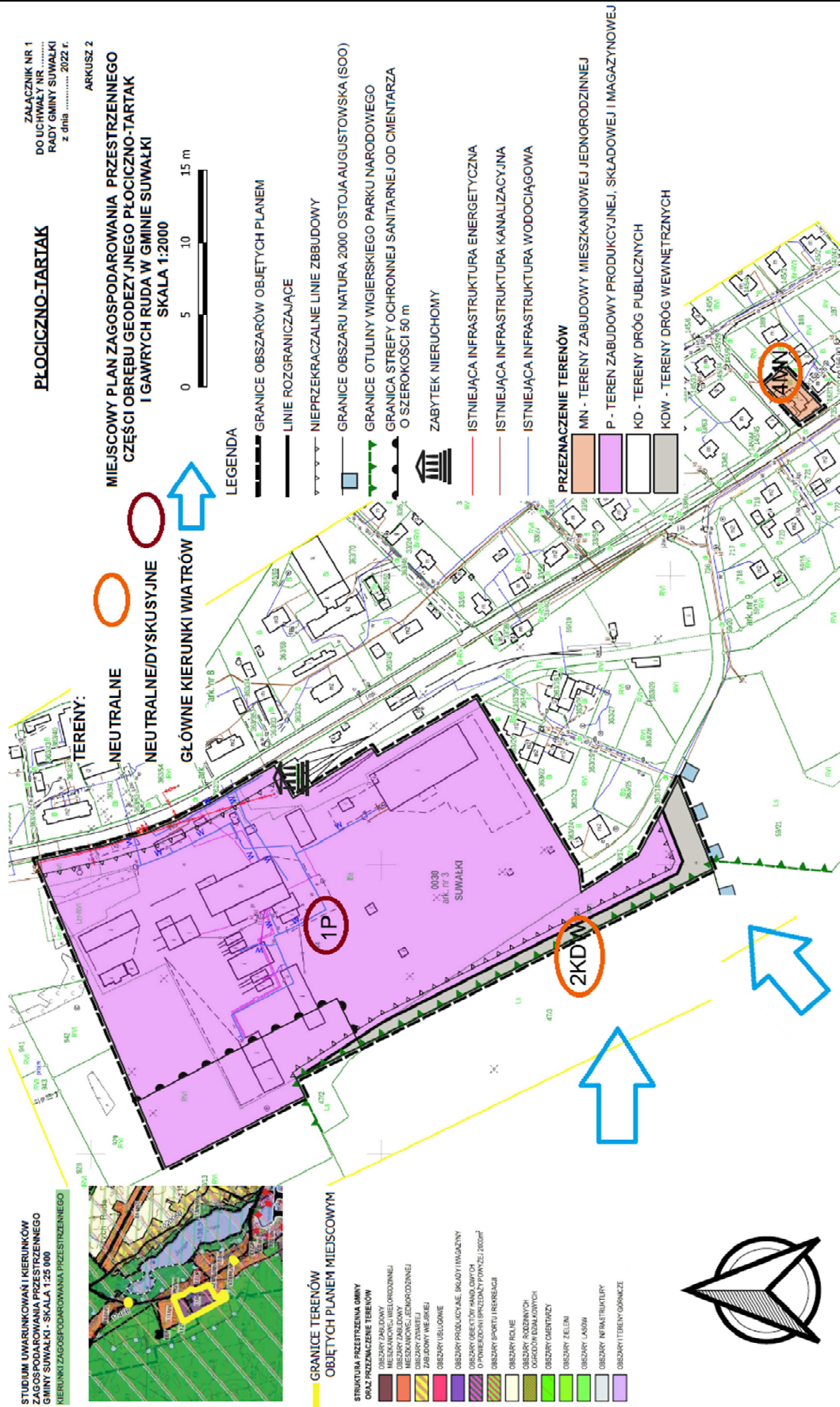
Ja niżej podpisana, Alicja Jaworowska – Jurewicz oświadczam, iż będąc autorem Prognozy oddziaływania na środowisko do projektu „Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Części Obrębu Geodezyjnego Płociczno – Tartak i Gawrych Ruda w Gminie Suwałki”. Spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

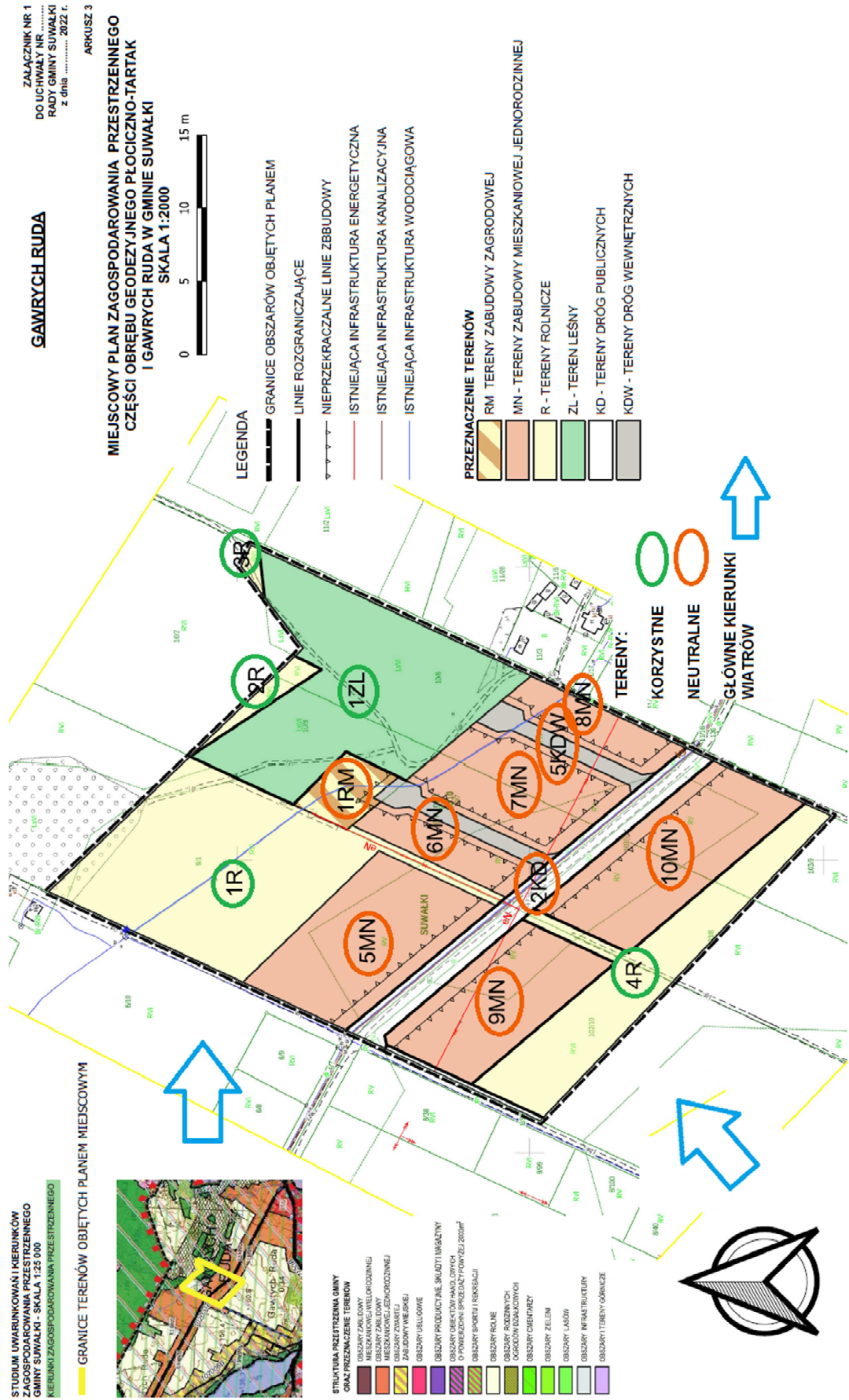
Suwałki, 2022 r.

Podpis
Opracowała: Alicja Jaworowska - Jurewicz

Załącznik nr 2 do prognozy

Załącznik nr 3 do prognozy

